Περιοδος 2η,
Νο 57
Νιοβρης '96
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ, ΚΥΠΡΟΣ

Πως θα σταματησουμε την απειλη του πολεμου

σελ. 6-7

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

ΟΧΙ
ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΚΟΨΙΜΟ ΑΤΑ
ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΑΠΕΡΓΙΩΝ

Με απεργιες να τους σταματησουμε

Η κυβερνση εχει εξαπολυσει μια αγρια επιθεση εναντια στις καταχτησεις της εργατικης ταξης.

Ανοιξε το μετωπο των ιδιωτικοποιησεων ξεκινωντας απο τα ταχυδρομεια, ενω παιρνουν σειρα η ΑΤΗΚ, ΑΗΚ και τα λιμανια.

Ο Αδαμιδης δηλωνει κυνικα οτι ειναι "μωρες παρεθενες" οσοι δεν καταλαβαινουν οτι οι ιδιωτικοποιησεις ειναι αναποφευκτες.

Αφηνουν τις υπηρεσιες να ρημαξουν και ερχονται μετα να τις ιδιωτικοποιησουν γιατι ταχα δεν τα βγαζουν περα.

Απο πανω ερχονται να πετσοκοψουν την ΑΤΑ και να απαγορευσουν το δικαιωμα της απεργιας για να αποκλεισουν τις αντιδρασεις των εργατων.

Μωρη παρθενα ειναι ο Αδαμιδης και οι ομοιοι του αν νομιζουν οτι θα περασουν τετοια μετρα χωρις την αντιδραση των εργατων. Η μαχητικοτητα που εδειξαν οι ταχυδρομικων ειναι η καλητερη ενδειξη γι' αυτο.

περισσοτερα στις σελ. 3 και 12

Επαναπροσεγγιση αντι πετροπολεμος στο Ληδρα Παλας

Στις 24 Οκτωβριου πραγματοποιηθηκε στο Ληδρα Παλας συναντηση ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων στα πλαισια εκδηλωσης για τα 51 χρονια απο την ιδρυση των Ηνωμενων Εθνων.

Παρ' ολο το θαψιμο της εκδηλωσης απο τα ΜΜΕ και των δυο πλευρων πολλοι απλοι ανθρωποι και απο τις δυο κοινοτητες μαζευτηκαν, συζητησαν, γνωριστηκαν και ανταλλαξαν αποψεις για λιγες ωρες. Ηταν μια φανταστικη συναντηση που δινει μια καλη απαντηση στους εθνικιστες και των δυο πλευρων που θελουν να μας πεισουν οτι πρεπει να θεωρουμε ο ενας τον αλλο εχθρο, μονο και μονο γιατι ετυχε να γεννηθουμε ειτε Ελληνες ειτε Τουρκοι.

Συγκινητικα ηταν τα λογια ενος 18 χρονου τουρκου φοιτητη οταν παρατηρησε οτι «ντυνομαστε με τον ιδιο τροπο, ακουμε την ιδια μουσικη, διαβαζουμε τα ιδια βιβλια, ακομα καπνιζουμε την ιδια μαρκα τσιγαρων και ομως καποιοι μας θελουν εχθους». Συνεχιζοντας μαλιστα ειπε: «οσες φορες λεω στους συμφοιτητες μου οτι δεν θεωρω τους ελληνοκυπριους και τους ελληνες εχθρους μου, κατηγορουμαι οτι ειμαι αριστερος και προσπαθουν να με απομωνοσουν. Η υπαρξη ανθρωπων στην δικη σας πλευρα που καταδικαζουν την καταπιεση και τα εγκληματα ες βαρος των τουρκοκυπριων μου δινει τη δυναμη τωρα να λεω οτι οι ελληνοκυπριοι δεν ειναι ετσι οπως θελει να τους παρουσιασει ο Ντεκτας».

Σημαντικη ηταν η παρουσια στην εκδηλωση νεων ανθρωπων, εργαζομενων και φοιτητων και μαλιστα φοιτητων απο την Τουρκια που δηλωναν οτι δεν θεωρουν τους ελληνες εργαζομενους εχθρους τους και οτι θελουν ειρηνη στην περιοχη και το κτησιμο της ελληνοτουρκικης φιλιας.

Πολλοι απο τους τουρκοκυπριους εξεφρασαν την πικρια τους για τις εκδηλωσεις που εγιναν και θα συνεχιζουν να γινονται καθε Σαββατοκυριακο στο οδοφραγμα στου Ληδρα Παλας με σκοπο να εμποδισουν τους τουριστες να επισσκεπτονται την βορεια Κυπρο. «*Νομιζουν πως κτυπουν τον Ντεκτας ετσι;*» μας ειπε ενας απο αυτους και συμπληρωσε: «*Τον φτωχοκοσμο κτυπουν που περιμενει να βγαλει ενα μεροκαματο απο το λιγο τουρισμο που υπαρχει. Αυτοι βοηθουν τον Ντεκτας και τους εθνικιστες να κανουν τη προπαγανδα τους και να παρουσιαζουν τους ελληνοκυπριους σαν εχθρους.*»

Οσο περνουσε η ωρα και πλησιαζε η στιγμη της ληξης της εκδηλωσης τοσο γινοταμε πιο εντονη η επιθυμια, απ ολους μας, ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους, να μεινουμε εκει και να συνεχισουμε τη γνωριμια και τη συζητηση. Ανταλλαξαμε διευθυνσεις και υποσχεθηκαμε να ξαναεπικοινωνησουμε με πρωτη ευκαιρια. Πολλοι αγκαλιαστηκαν και αποχαιρετουσαν με δακρυα στα ματια φιλους που γνωρισαν μολις λιγες ωρες νωριτερα. Το αισθημα οτι εμεις οι απλοι ανθρωποι στις δυο πλευρες δεν εχουμε τιποτα που να μας χωριζει, οτι δεν θελουμε να θεωρουμε ο ενας τον αλλο σαν εχθο ηταν εντονο σε ολους.

Τετοιες εκδηλωσεις ειναι σημαντικες για την επαναπροσεγγιση, για το κτισιμο της εμπιστοσυνης και της φιλιας αναμεσα στους απλους ανθωπους των δυο κοινοτητων. Ειναι ενα γερο χαστουκι για τους ελληνοκυπριους σοβινιστες που ξεσχιζονται να φωναζουν «καλος τουρκος - νεκρος τουρκος» ή «ο τουρκος ειναι παντα τουρκος». Θα πρεπει ομως να ανακοινωνονται εγκαιρα ωστε να εχει τη δυνατοτητα περισσοτερος κοσμος να συμμετεχει σε αυτες.

Μαρια Ρωσιδου

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ '96

Το καλυτερο τριημερο συζητησης

Με κεντρο τις ιδεες της επαναστασης, και πως μπορουμε με αυτες σαν οπλο δρασης ν΄αλλαξουμε το κοσμο, ολοκληρωθηκε με τη μεγαλυτερη ως τα τωρα επιτυχια το τριημερο «Μαρξισμος ΄96», που οργανωσε η Εργατικη Δημοκρατια, στη Λευκωσια στις 18,19,20 Οκτωβρη.

Οι εκδηλωσεις του Μαρξισμου, πραγματοποιηθηκαν για εκτη κατα συνεχεια χρονια. Χαρακτηριστκο φετος ηταν η συμμετοχη πολλων νεολαιων, κυρια μαθητων. Φετος, πουληθηκαν 142 καρτες συμμετοχης, ενω πανω απο 80 ατομα παρακολουθησαν τις συζητησεις.

Συνολικα εγιναν δεκα συζητησεις οι οποιας ειχαν ολες μεγαλη συμμετοχη. Οι παρεμβασεις ξεπερνουσαν τις 10 με 12 στην καθε συζητηση. Η διψα για μαρξιστικες ιδεες φανηκε κι' απο τα βιβλια που αγοραστηκαν, απ΄το μαρξιστικο βιβλιοπωλειο που στηθηκε στο χωρο των συζητησεων, που η αξια τους ξεπερασε τις 150 λιρες! Τα τριαντα αντιτοιπα που πηραμε απο τη νεα παφλεττα που μολις κυκλοφορησε απο τις εκδοσεις Εργατικη Δημοκρατια με τιτλο «Ελλαδα Τουρκια Κυπρος, Ποιος μπορει να σταματησει την απειλη του Πολεμου» εξαντληθηκαν πριν τελειωσει το Τριημερο.

Στη συζητηση **«το μελλο του σοσιαλισμου»** με ομιλητες την Ελενη Μαυρου Γ.Γ. της ΕΔΟΝ και το Δαφνο Οικονομου της Εργατικης Δημοκρατιας, φανηκε οτι μεταρυθμιση και επανασταση ειναι δυο διαφορετικοι δρομοι και στοχοι. Ο ενας οδηγει στη διαχειρηση του συστηματος, στην αναζητηση ενος καπιταλισμου με ανθρωπινο προσωπο και ο αλλος στην εργατικη εξουσια και το σοσιαλισμο.

Στη συζητηση, **«ο ελληνοτουρκικος ανταγωνισμος στη νεα ταξη πραγματων»,** ο Πανος Γκαρκανας, διευθυντης της εφημεριδας Εργατικη Αλληλεγγυη της ΟΣΕ, αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα, με την εισηγηση του εδειξε με ενα καθαρο και εμπεριστατομενο τροπο τα βρωμικα συμφεροντα που κρυβονται πισω απο την ελληνοτουρκικη διαμαχη, τα πετρελαια και τους δρομους μεσα απο τους οποιους θα περασουν. Συμφεροντα που δεν εχουν να κανουν τιποτε με τις επιθυμιες των απλων ανθρωπων και απειλουν να τους οδηγησουν στο σφαγειο του πολεμου.

Η αναγκη να σταματησουν οι συντεχνιες να παιζουν το χαρτι του ρατσισμου ηταν το κυριο σημειο της αντιπαραθεσης στη συζητηση για το αν **«φταινε οι ξενοι για τις απολυσεις;»** που εγινε με τη συμμετοχη του Μιχαλακη Παπαευσταθιου Κ.Ο.Γ. της ΠΕΟ.

Στην **αντιπολεμικη εκδηλωση** το βραδυ του Σαββατου, με ομιλητες απο την Ελλαδα, τη Τουρκια και Κυπρο, δοθηκαν απαντησεις σε μια σειρα απο ερωτηματα: ποιος οδηγα στους πολεμους; πως μπορει να γινει σημερα επαναπροσεγγιση αναμεσα στους απλους ανθρωπους των δυο πλευρων. Ποια πρεπει να ειναι η σταση των σοσιαλιστων στην Ελλαδα, Τουρκια και Κυπρο.

Μεγαλο το ενδιαφερον ειχε και η συζητηση **«Ειναι η Τουρκια το νεο προπυργιο του Ισλαμισμου»,** με ομιλητη τον Ali safet απο την Socialist Isci, αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας στη Τουρκια, ο οποιος παρουσιασε την πραγματικη εικονα της τουρκικης εργατικης ταξη, που παλευει εναντια στη λιτοτητα και στις ιδιωτικοποιησεις.

Για τη ζωη και το εργο του Τσε Γκεβαρα, καταπιαστικε η συζητηση «Τσε Γκεβαρα: μυθος και πραγματικοτητα».

Η συζητηση που πραγματικα εκλεψε τη παρασταση ομως ηταν για το **«ποιος διαλυει την παιδεια».** Η συμμετοχη μαθητων, φοιτητων και εκπαιδευτικων, τονισε μεσα σε μια ζωντανη συζητηση, την αναγκαιοτητα για ενωμενη δραση εναντια στη λιτοτητα, τις περικοπες και το συντηρητισμο στο χωρο της εκπαιδευσης.

Η τελικη συγκεντρωση του Τριημερου «Εργατικη Εξουσια - Διεθνισμος», σφραγισε με τον πιο πανηγυρικο τροπο την επιτυχια ολων των εκδηλωσεων, βαζοντας τα καθηκοντα που εχουμε μπροστα μας στη παλη για σοσιαλισμο.

Οπως καθε Μαρξισμος, εκλεισε με τη **Διεθνη** σε μια αιθουσα που ξεχειλιζε απο ενθουσιαμο.

Ποιος θα θυμαται τον Φλωρο Πετεμεριδη;

Στην ασκηση Νικηφορος '96, ο Φλωρος Πετεμεριδης 19 χρονων τρεις μερες πριν απολυθει βρηκε τραγικο θανατο απο ηλεκτροπληξια. Ο Φλωρος προσπαθουσε, μετα απο διαταγη ανωτερου του, να συνδεσει καλωδιο για την παροχη ηλεκτρικου ρευματος σε στρατιωτικο οχημα με καλωδιο της ΑΗΚ.

Η κηδεια του εγινε χωρις τυμπανοκρουσιες και ταραταζουμ οπως των δυο νεκρων στη Δερυνεια, και φυσικα παρον δεν ηταν ουτε ο Κληριδης και Αρχιεπισκοπος ουτε ο Σημιτης και Εβερτ. Ο Φλωρος γι'αυτους ηταν μεσα στα ποσοστα απωλειας που δικαιουνται σε καθε στρατιωτικη ασκηση. Ο θανατος του δεν μπορουσε να εχει κανενα πολιτικο ωφελος. Ετσι απλα προστεθηκε στον μακρυ καταλογο αυτων που εχασαν την ζωη τους κατα την διαρκεια της θητειας τους στην Εθνικη Φρουρα.

Δεν ειναι το πρωτο «ατυχημα» που συμβαινει στο στρατο. Μολις πριν μερικες μερες ενας ευθνοφρουρος στο Αυγορου τραυματιστηκε ενω καθαριζε το οπλο του. Πριν δυο χρονια, δυο νεοι μονιμοι υπαξιωματικοι κομματιαστηκαν απο εκρηξη ενω «καθαριζαν» ναρκοπεδιο στην περιοχη Πυλας. Ενας αλλος στρατιωτης σκοτωθηκε απο ηλεκτροπληξια ενω επλενε στρατιωτικο αυτοκινητο με ελαττωματικη αντλια νερου. Οι ανωτεροι του τον διεταξαν να πλυνει τα αυτοκινητα ενω ηξεραν οτι η αντλια ηταν ελαττωματικη.

Πριν ενα μηνα σε φυλακιο στα Λυμπια, ενας στρατιωτης κατω απο την πιεση της πολυωρης σκοπιας, πηροβολησε και σκοτωσε αλλο συναδελφο του γιατι αργησε να τον αντικαταστησει στην σκοπια. Πολλα οδικα δυστηχηματα με στρατιωτες, που τρεχουν τα χαραματα να προλαβουν την πρωϊνη αναφορα και να αποφυγουν την φυλακη. Αλλοι στρατιωτες αυτοκτονουν γιατι δεν αντεχουν τη καταπιεση και τον παραλογισμο του στρατου.

Τα ιδια συμβαινουν και στην Ελλαδα, καθε τοσο πεφτουν αεροπλανα. Τα ατυχηματα στον ελληνικο στρατο αυξηθηκαν κατα 87% ενω οι θανατοι απο ατυχηματα εχουν αυξηθει κατα 38%.

Τα «ατυχηματα» και οι «αυτοκτονιες» στο στρατο δειχνουν την ωμη πραγματικοτητα που επικρατει σ'αυτον. Αν αντιδρασεις στις παραλογες απαιτησεις εχεις να αντιμετωπισεις τ[illegible]λακη. Αν σιωπησεις ζεις με τσαλαπατ[illegible]η αξιοπρεπεια και ανεχεσαι την αυτορχ[illegible]τητα και το «κολλημα» του καθε καραβανα.

Δεν ειναι τυχαιο οτι τα τελευταια χρονια επι διακυβερνησης Κληριδη ειχαμε τους περισσοτερους νεκρους απο «ατυχηματα», «αυτοκτονιες» και θανατηφορα «περιστατικα» στην πρασινη γραμμη. Η πολιτικη του «Δογματος του Ενιαιου Αμυντικου Χωρου», η κουρσα ενος ξεφρενου εξοπλιστικου ανταγωνισμου, η αναβαθμιση και εντατικοποιηση των ασκησεων, οι ασκησεις με πραγματικα πυρα, και οι συνεχεις εφεδρειες, ειναι που οδηγουν σε ολα αυτα.

Το πολεμοκαπηλο κλιμα ενισχυεται και με τις κοινες ασκησεις με τον ελληνικο στρατο, τις επισκεψεις πλοιων και αεροπλανων στις παρελασεις και ασκησεις.

Δεν πρεπει να δωσουμε καμια υποστηριξη και καμμια ανοχη στα σχεδια της κυβερνησης. Εκτος απο τον εθνικισμο που καλιεργουν, το μονο που υποσχονται ειναι περισσοτερους νεους, θυματα σε «ατυχηματα» και «αυτοκτονιες» ή ακομα και μια νεα πολεμικη αναμετρηση.

Αλκης Κοκκινος

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Η συγκυβερνηση κλυδωνιζεται να τη "βοηθησουμε" να πεσει

Παρα το οτι η κυβερνηση του Κληριδη βρισκεται στην εξουσια εδω και τρισημιση χρονια, το κομμα του, ο Συναγερμος δεν αποφασισε ακομη αν ειναι κομμα συγκυβερνησης, αν υποστηριζει απλα την κυβερνηση ή αν συνεργαζεται μαζι της.

Η κοντρα του Ματση και του Αναστασιαδη γι αυτο το θεμα εδειξε με τον πιο αναγλυφο τροπο τα προβληματα που εχει ο Συναγερμος. Η προταση μαλιστα για τη δημιουργια «σκιωδους κυβερνησης» που εκανε ο Αναστασιαδης δειχνει ποσα βαθια ειναι σημερα η κριση τους. Ακομη και εφημεριδες της συμπολιτευσης ειρωνευτηκαν την προταση του Αναστασιαδη αφου «σκιωδεις κυβερνησεις» συνηθως δημιουργει η αντιπολιτευση για να παρακολουθει και να ελεγχει την κυβερνηση. Μια τετοια «σκιωδη κυβερνηση» εκανε και ο Συναγερμος την εποχη που ηταν κυβερνηση ο Βασιλειου.

Την ιδια στιγμη το ετερον ημιση του Συναγερμου στη κυβερνηση, το ΔΗΚΟ ζητα την αντικατασταση του Υπουργου Δημοσιας Ταξης, Αλεκου Ευαγγελου και απειλει με διαλυση τη συγκυβερνηση αν δεν τον παραιτησει ο Κληριδης.

Η εικονα που δινουν τα κομματα της συγκυβερνησης ειναι εικονα διαλυσης και αλληλοφαγωματος.

Διασπαση

Γιατι γινονται ολ' αυτα; Τρελαθηκαν οι παραγοντες των κομματων της συγκυβερνησης και θελουν να βγαλουν ο ενας τα ματια του αλλου; Ο Ματσης του Αναστασιαδη, ο Κυπριανου του Ευαγγελου, ο Γαλανος του Κυπριανου, ο Πιττοκοπιτης του Αβερωφ και παει λεγοντας;

Ο πραγματικος λογος για ολα αυτα ειναι η οικονομικη κριση. Ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος αντιμετωπιζει τα πιο σοβαρα προβληματα που ειχε απο το 1974. Ο ρυθμος αναπτυξης απο το 9% που ηταν το '92 επεσε το '95 στο μισο, στο 4,5% και για το '96 το πιο πιθανο ειναι να πεσει και παλι στο μισο και να ειναι γυρο στο 2-2.5%.

Οι πτωχευσεις εταιριων εχουν γινει καθημερινο φαινομενο ενω ο τουρισμος για πρωτη φορα μετα απο πολλα χρονια θα εχει μειωση αντι αυξηση.

Σε τετοιες συνθηκες εμφανιζονται καυγαδες αναμεσα στην ιδια την αρχουσα ταξη. Καποιοι θα χρειαστει να πληρωσουν την νυφη. Το ποιοι τομεις θα στηριχτουν, και πως ειναι ενα ζητημα που διασπα τους καπιταλιστες. Ο καυγας του διοικητη της Λαϊκης Τραπεζας, Κικη Λαζαριδη με τον Υπουργο Οικονομικων δεν ηταν μονο στο ποια ειναι τα πραγματικα μεγεθη της οικονομιας, αλλα και στον τροπο που αντιμετωπιζει αυτα τα προβληματα το Υπουργειο Οικονομικων. Ο καυγας του Υπουργου Οικονομικων, Χριστοδουλου με τον Υπουργο Εμποριου για τις τιμες των καυσιμων ειναι αλλη μια τετοια χαρακτηριστικη κοντρα.

Οι καυγαδες μεσα στα κομματα της συγκυβερνησης και η χαωδης κατασταση που δημιουργειται, ειναι η αντανακλαση αυτων των προβληματων του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου. Το γεγονος οτι ερχονται εκλογες, δημοτικες τωρα και μετα προεδρικες και τα συγκυβερνωντα κομματα αρχιζουν να μετρουν το πολιτικο κοστος απο την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων που εφαρμοζει εδω και τρια χρονια η κυβερνηση Κληριδη κανει την κατασταση ακομη χειροτερη. Γι' αυτο και ο Συναγερμος φτανει στο σημειο να μην ξερει αν θα δηλωνει συγκυβερνων κομμα ή απλως συνεργαζομενο με τη κυβερνηση.

Σπρωξιμο

Ενω αυτη ειναι η εικονα της κυβερνησης και των κομματων που την στηριζουν. Ενω οι ιδιοι δεν μπορουν να αποφασισουν αν ειναι κυβερνηση, συγκυβερνηση ή αντιπολιτευση, το ΑΚΕΛ, το μεγαλυτερο και σημαντικοτερο κομμα της αντιπολιτευσης αντι να τους «βοηθησει» να ξεκαθαρισουν το διλλημμα και να τους δωσει ενα σπρωξιμο να βρεθουν στην αντιπολιτευση, παρακολουθει σαν απλος θεατης.

Ακολουθα τη ταχτικη που λεει «ας τους να φαγωθουν μεταξυ τους», και περιμενει να εισπραξει εκλογικα την κριση των κομματων της συγκυβερνησης.

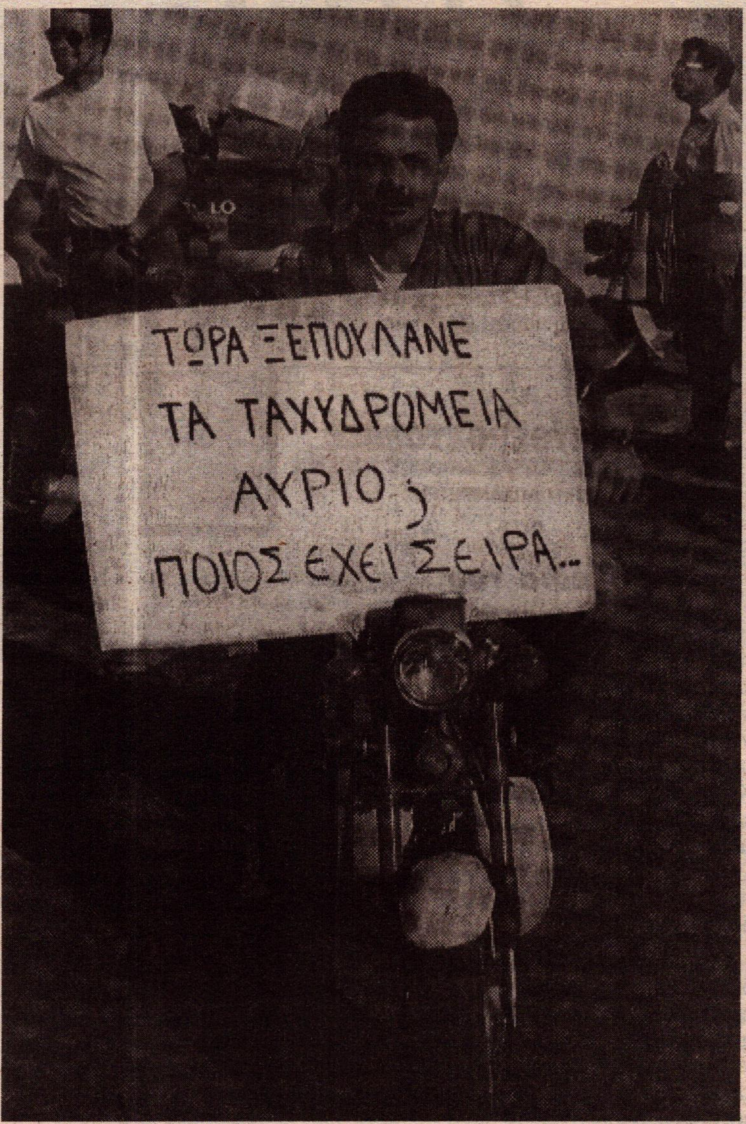

Η κοντρα εναντια στις ιδιωτικοποιησεις δεν μπορει ν αδωθει αποτελεσματικα αν δεν μπαινει η προοπτικη της συνολικης αντατροπης της κυβερνητικης πολιτικης

Αυτη η ταχτικη της αναμονης μεχρι να φθαρει μονη της η κυβερνηση ειναι λαθος. Κατ' αρχην δεν υπαρχει καμια εγγυηση οτι στο τελος της θητειας της ο κοσμος θα προτιμησει να ψηφισει την αντιπολιτευση παρα την παλια «δοκιμασμενη» κυβερνηση. Πολυ περισσοτερο αν οι διαφορες αναμεσα στο Κληριδη και τον υποψηφιο της αριστερας θα ειναι δυσδιακριτες. Και κατα πασα πιθανοτητα υποψηφιος της αριστερας θα ειναι καποιος αστος που δεν θα διαφερει και πολυ απο τον Κληριδη.

Με μια τετοια ταχτικη το Εργατικο κομμα στην Αγγλια εδωσε τη δυνατοτητα στις συντηριτικες κυβερνησεις της Θατσερ και του Μεητζορ να βρισκονται στην εξουσια εδω και 17 χρονια.

Το πιο σημαντικο ομως ειναι οτι μια τετοια ταχτικη επιτρεπει στην κυβερνηση να επιβαλλει την πολιτικη της οσο βρισκεται στην εξουσια. Η παλη για ανατροπη της κυβερνησης Κληριδη δεν ειναι αυτοσκοπος. Ειναι το πιο σιγουρο μεσο για να ανατρεψουμε τη πολιτικη της λιτοτητας, του σοβινισμου και της πολεμοκαπηλειας που ακολουθει εδω και τρισημιση χρονια. Τη πολιτικη που κτυπα το βιοτικο μας επιπεδο και εφερε το κινδυνο πολεμου πιο κοντα απο ποτε αλλωτε τα τελευταια 22 χρονια.

Αυτος ο αγωνας εχει ιδιαιτερη σημασια σημερα που η κυβερνηση εχει ανοιξει μια σειρα απο μετωπα εναντιον της εργατικης ταξης, ιδιωτικοποιησεις, πετσοκομα της ΑΤΑ, παγωμα μισθων και προσληψεων, απαγορευση απεργιων, ενω ετοιμαζει και νεες φορολογιες. Η επομενη περιοδος θα ειναι μια περιοδος που αυτες οι επιθεσεις θα ειναι σχεδον καθημερινο φαινομενο. Ηδη στα ταχυδρομια εχει ανοιξει το θεμα των ιδιωτικοποιησεων ενω παρομοια ετοιμαζονται και για την ΑΤΗΚ.

Υπαρχει αρκετος χρονος μεχρι τις προεδρικες εκλογες και η κυβερνηση θελει να προλαβει οσο γινεται πιο νωρις να περασει τα περισσοτερα απο αυτα τα μετρα ελπιζοντας να εχει το περιθωριο μεχρι τις εκλογες να κανει καποιες παροχες για να μειωσει το πολιτικο κοστος που θα εχει.

Δεν πρεπει να την αφησουμε να πραγματοποιησει τα σχεδια της.

Δεν μπορουμε ομως να δωσουμε αποτελεσματικα τη κοντρα με την πολιτικη της λιτοτητας, των ιδιωτικοποιησεων, του σοβινισμου και της πολεμοκαπηλειας αν δεν βαζουμε σαν προοπτικη την ανατροπη αυτης της κυβερνησης.

Το προεδρικο συστημα δεν ειναι αρκετο για να σωσει τον Κληριδη οταν υπαρχουν απεργιες, διαδηλωσεις και πορειες, ή οταν το προεδρικο πολιορκειται απο απεργους εργατες, φοιτητες, μαθητες. Καμια κυβερνηση δεν μπορει να κυβερνησει αν δεν εχει την ανοχη της εργατικης ταξης.

Η κυβερνηση Κληριδη εχει ξεπερασει σε μεγαλο βαθμο αυτα τα ορια ανοχης. Σημερα αριστεροι και δεξιοι εργατες ειναι δυσαρεστημενοι με την συγκυβερνηση.

Η αντιπολιτευση μπορει και πρεπει να αξιοποιησει αυτη τη διαθεση και να δωσει ενα σπρωξιμο στην συγκυβερνηση που κλυδωνιζεται για να πεσει.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΟΣΕ

Ζητηστε το απο απο τους συντροφους που πουλουν την Εργατικη Δημοκρατια, τα τραπεζακια του βιβλιοπωλειου μας ή τηλεφωνειστε στο 349770

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Με τις 188 λιρες που μαζευτηκαν αυτο το μηνα το συνολικο ποσο που εχει μαζευτει μεχρι σημερα εφτασε στις 1692 λιρες

Ευχαριστουμε ολους τους συντροφους και τις συντοφισσες για τις συνεισφορες τους.

Μπαινουμε ηδη στη τελικη ευθεια και ελπιζουμε οτι με το Παρτυ μας που θα γινει στις 14 Δεκεβρη θα υπερκαλυψουμε το στοχο της οικονομικης εξορμησης

Μη ξεχασετε να περνετε και μια εφημεριδα παραπανω για να τη δωσετε σε ενα γνωστο σας ή ενα φιλο σας.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '73

Κραυγη Επαναστασης

Ολα τα αφιερωματα και οι εκδηλωσεις για το Πολυτεχνειο εχουν ενα κοινο στοχο: να το «αγιοποιησουν» χαρακτηριζοντας το σαν μια «ηρωϊκη πραξη καποιων αγνων φοιτητων».

Ολες οι ανακοινωσεις των κομματων και εδω και στην Ελλαδα ειναι μια συνειδητη προσπαθεια να αφαιρεσουν απο την εξεγερση του Πολυτεχνιου τον πραγματικο της χαρακτηρα, που ηταν μια λαϊκη εξεγερση που εβαλε σε κινδυνο οχι μονο την Χουντα των συνταγματαρχων αλλα το ιδιο το συστημα των καπιταλιστων.

δικτατορια

Στις 21 Απριλη 1967, εγινε το πραξικοπημα των συνταγματαρχων επιβαλλοντας στρατιωτικη δικτατορια στην Ελλαδα. Οι πολιτικες δολοφονιες, τα αγρια βασανιστηρια, οι φυλακες στα ξερονησια, εσπειραν κλιμα τρομοκρατιας στο μαζικο κινημα. Ολες οι πολιτικες και συνδικαλιστικες ελευθεριες απαγορευτηκαν.

Για χρονια, κυριαρχουσε η αποψη οτι το καθεστως ηταν ακλονητο. Πολλοι ηταν αυτοι που ελεγαν, οτι «ο κοσμος ειναι βολεμενος, ασχολειται μονο με το ποδοσφαιρο και τα λαχεια και σιγα μην ξυπνησει ποτέ για να ριξει τη χουντα».

Η πραγματικοτητα ομως ηταν πολυ διαφορετικη. Απ΄την αρχη η χουντα ηταν καταδικασμενη να στηριζεται, μονο σε μηχανισμους καταστολης. Οι καλοπληρομενες ομαδες φασιστων εβρισκαν μπροστα τους το μισος και τη περιφρονηση των εργατων και της νεολαιας. Το καθεστως ποτέ δεν κατορθωσε να αποκτησει μαζικη βαση και επιρροη μεσα στο κοσμο. Αυτο ηταν μια αδυναμια της χουντας.

Απο το 1970, η διεθνης ασταθεια του καπιταλισμου, εβαλε το καθεστως σε κριση. Τα επαναστατικα μυνηματα που εφταναν απ΄ολο τον πλανητη πολιτικοποιουν το κοσμο προς την ριζοσπαστικη αριστερα. Οι ΗΠΑ συγλονιζονταν απο την ηττα στο Βιετναμ και τους αγωνες των μαυρων εναντια στο ρατσισμο, η Γαλλια απ΄ τη γενικη απεργια το Μαη του ΄68, η Ιταλια απ΄το «καυτο φθινοπορο» των καταληψεων του ΄69. Ο σταλινισμος φανερωνει ξανα το βαρβαρο προσωπο του με την εισβολη στη Τσεχοσλοβακια το ΄68.

Μπροστα σε ολες αυτες τις πιεσεις οι πραξικοπηματιες εψαχναν τροπους για μια «ομαλη» μεταβαση σε καποιας περιορισμενης μορφης κοινοβουλευτισμο. Οι δεξιοι και οι κεντρωοι πολιτικοι ανταποκριθηκαν αμεσως στο καλεσμα της χουντας. Το Κουμουνιστικο Κομμα Ελλαδος (ΚΚΕ) και ΚΚΕ Εσωτερικου, μη εχοντας αλλη προταση εγιναν η ουρα τους. Γι΄αυτους ηταν η μονη «ρεαλιστικη» προταση για την απαλλαγη απο τη δικτατορια.

Ομως στη βαση της κοινωνιας οι διαδικασιες ηταν διαφορετικες. Ηδη απο το 1972, η εργατικη ταξη περνα απο την βουβη περιφρονιση στην Χουντα στις κινητοποιησεις και τις πρωτες απεργιες. Ακομα και οι αργοτες κινητοποιουνται.

Αυτο που ελειπε ηταν ο πολιτικος καταλυτης, που θα πυροδοτουσε την εκρηξη εναντια στη χουντα και τα στηριγματα της.

εξεγερση

Τον Νοεβρη του 1973, το φοιτητικο κινημα αναψε τη σπιθα. Την Τεταρτη 14 Νοεμβρη, μια ομαδα απο 500 φοιτητες της νομικης, κατεβαινουν στο Πολυτεχνειο μετα απο την ειδηση οτι δυναμεις της αστυνομιας εχουν συγκεντρωθει εξω απο το Πολυτεχνειο. Μεχρι το βραδυ πανω απο 20.000 κοσμος συγκεντωνεται γυρω απο το Πολυτεχνειο.

Ο αγωνας επεκτεινεται και μαζικοποιηται. Στην Θεσσαλονικη, στην Πατρα, στα Γιαννενα οι φοιτητες καταλαμβανουν κεντρικες σχολες. Μαθητες καταλαμβανουν τα σχολεια. Δεκαδες χιλιαδες εργαζομενοι κινητοποιουνται γυρω απο την καταληψη. Το πολυτεχνειο δεν ηταν πια μια φοιτητικη εκρηξη. Τα συνθηματα παιρνουν ριζοσπαστικο χαρακτηρα. ***«ο λαος πειναει το κεφαλαιο μασαει», «γενικη απεργια», «επανασταση λαε».***

Την Παρασκευη 16 Νοεμβρη το βραδυ, η καταληψη ειχε παρει διαστασεις πραγματικης λαϊκης εξεγερσης. Η χουντα κατανοει οτι πρεπει να δωσει τη μαχη οχι μονο για το δικο της τομαρι αλλα και για λογαριασμο ολοκληρης της αστικης ταξης που βλεπει με τρομο την εξεγερση να κλιμακωνεται.

Τα μεσανυκτα εμφανιζονται τα τανκς. Εργατες με γυμνα χερια σχηματιζουν ενα τεραστιο προστατευτικο κλοιο γυρω απο το Πολυτεχνειο. Τα τανκς συντριβουν την Πυλη. Ακολουθει μια λυσσαλεα σφαγη των φοιτητων και εργατων.

ανατροπη

Παρα το γεγονος οτι οι στρατοκρατες μπορεσαν να καταστειλουν την εξεγερση του Πολυτεχνειου, ο Νιοβρης ηταν ενα θανατηφορο κτυπημα. Η απομονωση του καθεστωτος ειχε παρει ασφυκτικες διαστασεις. Ολη η προσπαθεια «ομαλοποιησης» ειχε καταρρευσει.

Η εξορμηση στη Κυπρο, τον Ιουλη του 1974 με το πραξικοπημα, ηταν το τελειωτικο κτυπημα. Ο κοσμος την μισουσε τοσο, που αρνηθηκε μαζικα να την ακολουθησει στα πολεμοκαπηλα σχεδια της.

Αυτη ειναι η πραγματικη ιστορια του Πολυτεχνειου. Μια λαϊκη εξεγερση που πυροδοτηθηκε απο τους φοιτητες αλλα απλωθηκε και αγκαλιασε τους εργατες, τους μαθητες, τους αγροτες.

Η σημερινη «αγιοποιηση» του Πολυτεχνειου δεν ειναι τυχαια. Αυτο που φοβουνται ειναι τις πραγματικες ιδεες που αφησε πισω του το Πολυτεχνειο. Την ρηξη οχι μονο εναντια στην Χουντα αλλα και εναντια στο συστημα. Το Πολυτεχνειο ηταν η κραυγη της εργατικης επαναστασης που αντηχησε στους δρομους της Αθηνας.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '73: Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Πεμπτη 14 Νιοβρη ωρα 7:30μμ

Intercollege-Λευκωσια

ΡΑΔΙΟΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

"Και των φτωχων τα φαρμακια τα κανουνε χρημα..."

Οπως καθε Νοεμβρη ετσι και φετος διοργανωνεται ο "Ραδιομαραθωνιος" για τα παιδια με ειδικες αναγκες. Η Λαϊκη Τραπεζα και το ΡΙΚ αρχισαν ηδη να μας βομδαρδιζουν με το συνθημα "Και η πιο μικρη εισφορα ειναι μεγαλη".

Οι καμερες της τηλεορασης θα βγαλουν στην επιφανεια 4-5 δραματικες ιστοριες απο τις εκατονταδες που υπαρχουν με σκοπο να συγκινησουν τον κοσμο περισσοτερο και να τον κανουν να δωσει απλοχερα την εισφορα του. Προσπαθουν ετσι να προκαλεσουν την ευαισθησια του κοσμου, να μας κανουν να νοιωσουμε οτι σαν ατομα ειμαστε ολοι υπευθυνοι για τα προβληματα των ατομων με ειδικες αναγκες.

Περσι ο "Ραδιομαραθωνιος" μαζεψε 1 εκατομμυριο λιρες. Τα πιο πολλα λεφτα βεβαια ειναι απο τον κοσμακι, τους εργαζομενους, που προσφερουν και απο τα υστερηματα τους. Παραλληλα ομως ο Ραδιομαραθωνιος αποτελει ιδανικη ευκαιρια για τις εταιρειες να διαφημισουν φθηνα την εταιρεια ή τα προϊοντα τους και να προβαλουν το "φιλευσπλαχνο" προσωπειο τους πατωντας πανω στον ανθρωπινο πονο, την ευαισθησια και την αλληλεγγυη των απλων ανθρωπων. Οπως λεει και το τραγουδι "και των φτωχων τα φαρμακια τα κανουμε χρημα..."

Η Λαϊκη Τραπεζα βεβαια θα εχει τα μεγαλα οφελη απο την δωρεα διαφημιση σαν διοργανωτρια εταιρεια. Επι 48 ωρες θ'ακουεται συνεχεια το ονομα της και το ποσο που θα εισπραχθει, που αναμενεται να ξεπερασει τις περσινες εισπραξεις, θα κατατεθει στα ταμεια της.

Με αυτη την 'οργανωμενη' φιλανθρωπια αυτος που την βγαζει "καθαρη" ειναι η κυβερνηση που απαλλασσεται απο τις δικες της υποχρεωσεις προς τα ατομα με ειδικες αναγκες.

Με το να παραχωρηθει καποια οικονομικη βοηθεια σε ενα αναπηρο δεν λυονται τα προβληματα των ατομων με ειδικες αναγκες οπως η επαγγελματικη αποκατασταση, το στεγαστικο, η κατ'οικον φροντιδα, η προσβαση σε δημοσιους χωρους και άλλα.

Η κυβερνηση Κληριδη και αυτοι που την στηριζουν, βιομηχανοι και τραπεζιτες, εχουν για μοναδικο σκοπο τους το κερδος και πως να γινουν πλουσιοτεροι. Ειναι γι'αυτο που δεν θελουν να ξοδεψουν τα λεφτα τους για να χτιστουν σχολεια, νοσοκομεια, να δημιουργηθουν προγραμματα κοινωνικης προνοιας και ευημεριας.

Η κυβερνηση Κληριδη ενω κοβει λεφτα για τα πιο πανω δινει γενναιοδωρα στους βιομηχανους και ξενοδοχους αρκετα εκατομμυρια σαν επιχορηγησεις, φοροαπαλλαγες ενω για εξοπλισμους ξοδευει πανω απο 1 εκατομμυριο λιρες την ημερα. Η αγορα μονο ενος τανκ TU 80 κοστιζει 2 εκατομμυρια λιρες, αρκετα λεφτα ωστε να συντηρηθουν και να επεκταθουν ιδρυματα οπως λ.χ. η Αγια Ελεουσα που βρισκεται υπο διαλυση. Να δημιουργηθουν εκπαιδευτικοι χωροι και να δημιουργηθουν δουλιες για τα ατομα με ειδικες αναγκες. Να τους βοηθησει ακομα να στεγασθουν και να ανεξαρτητοποιηθουν ωστε να βγουν απο την απομονωση και το κοινωνικο περιθωριο.

Αν τα εκαμνε ολα αυτα η κυβερνηση, τοτε ουτε Ραδιομαραθωνιοι θα χρειαζονταν ουτε η πεννα του Κληριδη και τα προσωπικα αντικειμενα των άλλων πολιτικων θα χρειαζονταν να μπουν στη δημοπρασια!

Τα ατομα με ειδικες αναγκες δεν ειναι για λυπηση ουτε για ελεημοσυνη. Χρειαζονται συνεχη φροντιδα και κατανοηση και ειναι ευθυνη του κρατους να τους παρεχει καθε βοηθεια. Αν θελουμε ομως να βοηθησουμε πραγματικα, δεν πρεπει να φορτωθουμε εμεις οι εργαζομενοι απο ενοχες για τα κοινωνικα προβληματα που δημιουργει αυτο το απανθρωπο συστημα. Πρεπει να παλεψουμε για ενα αλλο συστημα που να προσφερει μια ανετη και αξιοπρεπη ζωη για ολους, αναπηρους και αρτιμελεις.

Κουλλης Καζαμιας

Ψευτικη η βιτρινα της ευημεριας

Ο ραδιοφωνικος σταθμος "Αστρα", στις 5 του Οκτωβρη, στην εκπομπη "Κυπρος πριν το 2000", εφερε στο προσκηνιο την περιπτωση μιας μητερας που θελει να δωσει τα παιδια της για υιοθεσια.

Η μητερα τριων ανηλικων αγοριων 4, 5 και 6 χρονων δηλωσε οτι δεν μπορει να φροντισει τα παιδια της και ζητησε απο το γραφειο Ευημεριας να τα παρει απο κοντα της.

Η νεαρη γυναικα ζητουσε απο τους κοινωνικους λειτουργους οχι μονο οικονομικη βοηθεια αλλα και ηθικη συμπαρασταση και καθοδηγηση επειδη η ιδια απο μονη της δεν μπορουσε να ανταποκριθει στις αναγκες των τριων μικρων παιδιων.

Τετοιες ιστοριες δεν ειναι η πρωτη φορα που βλεπουν το φως της δημοσιοτητας και αποτελουν μια δραματικη διαψευση της εικονας της ταχα ευημερουσας κοινωνιας στην οποια ζουμε.

Η ιδια διαψευση ηλθε και απο μια αλλη πλευρα. Η κοινωνια της ευημεριας οχι μονο δημιουργει τετοιες περιπτωσεις αλλα εξαιτιας της πολιτικης της λιτοτητας και των περικοπων στις κοινωνικες υπηρεσιες και παροχες δεν μπορει να δωσει καμια ουσιαστικη βοηθεια σε αυτο το κοσμο.

Στην ιδια εκπομπη η προϊσταμενη του επαρχιακου γραφειου εργασιας παραδεχτηκε οτι οι λειτουργοι δεν μπορουν να δωσουν αποτελεσματικη ηθικη υποστηριξη ή να καμουν προληπτικη δουλεια στις διαφορες περιπτωσεις που εξεταζουν λογω του φορτου δουλειας. Ο καθε λειτουργος εχει να χειριστει εκατονταδες περιπτωσεις και ο φορτος της δουλειας μεγαλωνει συνεχως. Κενες θεσεις που δημιουργουνται στο γραφειο λογω αφυπηρετησης ή ακομα και παραιτησης λειτουργων δεν συμπληρωνονται την ιδια στιγμη που οι αναγκες μεγαλωνουν με φοβερα γρηγορο ρυθμο. Ο ογκος δουλειας εχει υπερδιπλασιαστει απο το 1987 χωρις καμια αυξηση του προσωπικου.

Οι εργαζομενοι στο γραφειο Ευημεριας καταγγειλαν πολλες φορες την αδιαφορια της κυβερνησης και τον περασμενο Ιουλιο, εκαμαν σταση εργασιας ζητωντας την προσληψη προσωπικου.

Οπως δηλωσαν οι ιδιοι οι εργαζομενοι, υπαρχουν πολλοι ανθρωποι που χρειαζονται αμεσα οικονομικη βοηθεια αλλα, λογω ελλειψης προσωπικου, περνούν 6-8 μηνες μεχρι να εξυπηρετηθουν.

Η ευημερια που μας μιλουν αφορα μονο τα ψηλα στρωματα της κοινωνιας, τους βιομηχανους, τους ξενοδοχους, και τους ομοιους τους. Η μεγαλη μαζα των εργαζομενων βλεπει το βιοτικο της επιπεδο και τις καταχτησεις της να συρρικνωνονται. Η πολιτικη της κυβερνησης το μονο που καταφερε ειναι να κανει τους πλουσιους πλουσιοτερους και τους φτωχους, φτωχοτερους.

Αν δεν θελουμε αυτο το χασμα να μεγαλωνει συνεχως, θα πρεπει να κοντραρουμε την κυβερνηση και τη πολιτικη της λιτοτητας που θελει να μας επιβαλλει. Πρεπει να κινητοποιηθουμε και οι εργαζομενοι στο Γραφειο Ευημεριας αλλα μαζι τους και ολοι αλλοι που σημερα κτυπιομαστε απο την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων.

Σταυρος Σιδερας

ΔΙΕΘΝΗ

ΓΑΛΛΙΑ

Θερμο Φθινοπωρο, Καυτος Χειμωνας

Μαζικες απεργιες και διαδηλωσεις συνταραξαν τη Γαλλια στα τελη του Οχτωβρη, 8.000 βαδισαν στο Παρισι, 40.000 στη Μασαλια, 30.000 στην Τουλουζη, 25.000 στη Λιον και στη Λιλ. Οι κινητοποιησεις κορυφωθηκαν την Πεμπτη με την 24ωρη απεργια των εργαζομενων στο δημοσιο τομεα.

Οι απεργιες και οι διαδηλωσεις ειναι η απαντηση των εργατων στις αγριες επιθεσεις στην απασχοληση και τις κοινωνικες δαπανες που προωθει για δευτερη χρονια η δεξια κυβερνηση του Ζιπε. Η μαζικοτητα των κινητοποιησεων δειχνει οτι η οργη που οδηγησε στην εξεγερση τη Γαλλια περσι το Δεκεμβρη δεν εχει καταλαγιασει.

Φετος η ανεργια ξεπερασε καθε ρεκορ: ενας στους οκτω εργαζομενους ειναι χωρις δουλια. Την ιδια στιγμη οι «ευελικτες» εργασιακες σχεσεις και οι βραχυχρονιες συμβασεις «ορισμενου χρονου» απλωνουν την απειλη της ανεργιας πανω σε εκατομμυρια εργαζομενους.

«Οι μισθοι μας εχουν παγωσει, το βιοτικο επιπεδο μας πεφτει. Οι δημοσιες υπηρεσιες ιδιωτικοποιουνται και οι δουλιες γινονται ολο και λιγοτερες. Τα αφεντικα, ομως, παιρνουν ολο και νεες επιδοτησεις», δηλωσε στον ανταποκριτη της εφημεριδας «Σοσιαλιστης Εργατης» (εφημεριδα της αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στην Βρετανια) η Κολετ Καρμπονιε, δημοσια υπαλληλος, στην πορεια του Παρισιου.

Η διαδηλωση χαιρετησε θερμα μια αντιπροσωπεια των «σανζ παπιε» (χωρις χαρτια) -των «λαθρο» μεταναστων- που η κυβερνηση του Ζιπε

θελει να απελασει, παρολο που μπορει να εχουν ζησει πολλα χρονια στην Γαλλια.

Η κυβερνηση προβαλει σαν δικαιολογια για τις αγριες επιθεσεις την συνθηκη του Μααστριχτ. Οι ηγετες της αντιπολιτευσης κατηγορουν την κυβερνηση για τα σκληρα μετρα, δεν κανουν ομως τιποτα για να την σταματησουν. Το Σοσιαλιστικο Κομμα προσπαθει να μετατρεψει την οργη των εργατων σε ψηφους στις εκλογες που προκειται να γινουν υστερα απο δυο χρονια.

Το Κομμουνιστικο Κομμα -που στις εκλογες παιρνει γυρω στο 10%- υποστηριζει τυπικα τις κινητοποιησεις. Ομως δεν πιστευει οτι οι εργατες μπορουν να αντιπαλευψουν την επιθεση της κυβερνησης. Το ΚΚ επιδιωκει εκλογικη συμμαχια με τους Σοσιαλιστες και τις μαζικες κινητοποιησεις τις αντιμετωπιζει σαν ενα «δυνατο ατου».

Οι ηγετες των συνδικατων παιζουν στην ουσια τα ιδια εκλογικα παιχνιδια. Στη διαδηλωση του Παρισιου πολλοι εργατες «υποδεχτηκαν» με γιουχαϊσματα και φωνες την Νικολ Νοτα, την γραμματεα της CFDT -συνομοσπονδιας τους Σοσιαλιστικου Κομματος- που περσι ταχθηκε εναντια στις κινητοποιησεις: «Νοτα, Ζιπε κοινος αγωνας» φωναζαν κοροϊδευτικα.

Δραση

Ο Λουϊ Βιενα, ο γραμματεας της CGT, που προσκειται στο Κομμουνιστικο Κομμα, καλεσε για ενα κινημα «ακομα μεγαλυτερο απο του περασμενου Δεκεμβρη» και προτεινε μια κοινη μερα δρασης του ιδιωτικου και του δημοσιου τομεα το Νοεμβρη.

Τα καλεσματα ομως, δεν φτανουν για να εξασφαλισουν την συμμετοχη του ιδιωτικου τομεα, που περσι δεν πηρε μαζικα μερος στις κινητοποιησεις. Χρειαζεται πολυ πιο σοβαρη προσπαθεια. Η δυνατοτητα υπαρχει.

Δεκαδες εργοστασια βρισκονται αυτη τη στιγμη στο ποδι, καθως τα αφεντικα συνεχιζουν τις επιθεσεις τους. Στην μικρη πολη Λοριεν, οπου υπαρχει ενα μεγαλο εργοστασιο οπλων, απειλουνται εκατονταδες θεσεις εργασιας. Την περασμενη βδομαδα σχεδον ολοκληρη η πολη συμμετειχε στην διαδηλωση.

Ομως μονο η συστηματικη δουλια σε καθε εργοστασιο και η πεποιθηση οτι ο αγωνας γινεται για τη νικη και οχι για «την τιμη των οπλων» μπορει να κινητοποιησει μαζικα ολο αυτον τον κοσμο.

Οι εργατες εχουν πραγματικα τη διαθεση να παλεψουν. Ενα γκαλοπ την περασμενη βδομαδα εδειξε οτι το 64% υποστηριζει τους απεργους, ποσοστο που ξεπερναει ακομα και αυτο που υπηρχε στις περσινες κινητοποιησεις.

Η διαθεση και η αισιοδοξια φαινεται αναγλυφα απο τη δηλωση του Λανλουα, ενος εργαζομενου στην υγεια, στη διαδηλωση του Παρισιου: *«Σημερα ειναι μονο η αρχη Χρειαζομαστε ενα κινημα σαν το περσινο, αλλα μεγαλυτερο. Πιστευω οτι μπορει να γινει. Σιγουρα ειναι απαραιτητο»*.

ΒΕΛΓΙΟ: Εκρηξη λαϊκης οργης

Διαδηλωσεις και απεργιες ξεσπασαν τον περασμενο μηνα στο Βελγιο στην "καρδια" της Ενωμενης Ευρωπης. Αφορμη ηταν η απομακρυνση του Δικαστη Ζαν Μαρκ Κονροτ που ηταν επικεφαλης των ανακρισεων για την υποθεση Ντιτρου και το κυκλωμα παιδεραστων ο οποιος θεωρειται μια απο τις λιγοστες εξαιρεσεις στην γενικη διαφθορα που εχει πνιξει την υψηλη κοινωνια του Βελγιου.

Την Κυριακη 20 Οκτωβρη 325.000 οργισμενοι διαδηλωτες πλημμυρησαν τους δρομους των Βρυξελλων απαιτωντας την αληθεια για το σκανδαλο του κυκλωματος των παιδεραστων. Εργαζομενοι στους σιδηροδρομους, στα λεωφορεια, στην πολιτικη αεροπορια, το εργοστασιο αεροπλανων και μεταλλεργατές κατεβηκαν στους δρομους διαμαρτυρομενοι για την απομακρυνση του Κονροτ. Μαζικες κινητοποιησεις εγιναν σ'ολοκληρο το Βελγιο. Στην Αντβερπ φοιτητες πεταξαν αυγα στο δικαστηριο.

Οι οργανωμενες ακροδεξιες δυναμεις που προσπαθησαν να επωφεληθουν της κρισης με συνθηματα υπερ της θανατικης ποινης απομονωθηκαν απο τον κοσμο. Αντιθετα οι γονεις των θυματων - ολοι τους απλοι εργατες - αρνουνται να ζητησουν την θανατικη ποινη αλλα στρεφουν τα πυρα τους εναντια στην αστυνομια και στη σαπια δικαιοσυνη.

Η εκρηξη αυτη της βελγικης κοινωνιας εχει βαθυτερες αιτιες. Μετα απο δυο δεκαετιες λιτοτητας ο πρωθυπουργος θελει να περασει ενα νεο πακετο περικοπων ενω η ανεργια εχει φτασει στα 14,5%. Οι μισθοι των δημοσιων υπαλληλων ειναι παγωμενοι απο το 1993 ενω τα κονδυλια για κοινωνικες υπηρεσιες εχουν αποδεκατισθει. Η πολιτικη κριση δεν εχει ακομα αγγιξει αυτα τα θεματα. Μετα απο χρονια οι γλωσσικες και εθνικες διαφορες αναμεσα στους γαλλοφωνους, τους Βαλλωνους και τους Φλαμανδους ξεπεραστηκαν.

Κανενας δεν μπορει να προβλεψει το ξεσπασμα του εργατικου κινηματος στο Βελγιο. Το σιγουρο ομως ειναι οτι οι τελευταιες κινητοποιησεις εκαναν τους καπιταλιστες να τρεμουν στην προοπτικη αυτου του ξεσπασματος.

Μαρια Κωνσταντινου

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

Μεταρρυθμιστες χωρις μεταρρυθμισεις

Τον ερχομενο Απριλη, ληγει η θητεια της δεξιας κυβερνησης του Μεητζορ στην Βρετανια. Μαζι με τη θητεια της αναμενεται και το τελος της 17χρονης δυναστειας των Συντηρητικων. Ολες οι σφυγμομετρησεις δειχνουν το Εργατικο Κομμα 20% μπροστα απο τους Συντηρητικους.

Η μεγαλη διαφορα του 20% ομως δεν οφειλεται στους καλους χειρισμους του Εργατικου Κομματος αλλα στα 17 χρονια χτυπηματων που δεχτηκε η εργατικη ταξη με τις ιδιωτικοποιησεις στα νοσοκομεια, στα ταχυδρομεια, στις τηλεπικοινωνιες, στις συγκοινωνιες, στην βιομηχανια και στις αλλεπαλληλες περικοπες στην παιδεια. Με την ανεργια να κυμαινεται επισημα στα 3-4 εκατομμυρια η αγανακτηση της εργατικης ταξης μοιαζει με ηφαιστειο.

Ενω ολες οι συνθηκες ευνοουν τους Εργατικους η ηγεσια τους στρεφεται ακομα πιο δεξια. Αντι να υποσχεθει φιλεργατικες μεταρρυθμισεις ξηλωνει και τις παλιες. Στο τελευταιο συνεδριο των Εργατικων ο Μπλερ εκανε ξεκαθαρες τις προθεσεις του προσπαθωντας να σπασει την οργανικη συνδεση των συνδικατων και του Εργατικου κομματος το οποιο ειναι δημιουργημα των συνδικατων απο τις αρχες του αιωνα. Αντι να υποσχεθει καταργηση των αντισυνδικαλιστικων νομων που περασε η Θατσερ κι ετσι να δυναμωσει το δικαιωμα στην απεργια ο Μπλερ θελει να περιορισει ακομα περισσοτερο αυτο το βασικο δικαιωμα. Επι πλεον θελησε να αφαιρεσει την οποιαδηποτε αναφορα στη λεξη σοσιαλισμος.

Μεσα απ'αυτη την δεξια στροφη ο Μπλερ προσπαθει απο τη μια να περασει το μηνυμα, στην βαση του κομματος και στην εργατικη ταξη γενικοτερα, οτι δεν προκειται να ικανοποιησει τις προσδοκιες των εργαζομενων. Απο την αλλη θελει να καθησυχασει τους καπιταλιστες δειχνοντας οτι θα διαχειριστει το συστημα καλυτερα απο τους Συντηρητικους.

Τετοιου ειδους δεξιες στροφες ρεφορμιστικων κομματων εχουμε δει τοσο στην Ελλαδα με το ΠΑΣΟΚ οσο και στην Κυπρο με το ΑΚΕΛ, ειναι δηλαδη χαρακτηριστικο ολων των ρεφορμιστικων κομματων.

Οταν το συστημα βρισκεται σε ανθηση (π.χ. δεκαετιες 1960-70) υπαρχουν τα περιθωρια για τα ρεφορμιστικα κομματα να υποσχεθουν και να υλοποιησουν καποιες μεταρρυθμισεις. Οταν το συστημα βρισκεται σε υφεση τα περιθωρια αυτα παυουν να υπαρχουν και τα ρεφορμιστικα κομματα περιοριζονται στις υποσχεσεις χωρις ομως να τις υλοποιουν (π.χ. δεκαετια 1980). Η σημερινη κριση της δεκαετιας του 90 δεν αφηνει οποιαδηποτε περιθωρια ουτε καν για υποσχεσεις. Ετσι τα ρεφορμιστικα κομματα υιοθετουν ανοιχτα πια αντεργατικη πολιτικη.

Αυτο που δεν καταλαβαινει ο Μπλερ και οι φιλοι του, μεσα κι εξω απο την Βρετανια, ειναι το οτι μεσα σε τετοιες συνθηκες η στροφη των ρεφορμιστων προς τα δεξια βρισκεται σε αντιθεση με την αριστερη διαθεση της εργατικης ταξης. Αυτο αλλωστε εδειξε και το προσφατο συνεδριο της TUC (η Συνομοσπονδια των Εργατικων Συνδικατων) οπου οποιαδηποτε αναφορα σε ταξικους αγωνες καταχειροκροτειτο ενω αναφορες στην πολιτικη του Μπλερ αποδοκιμαζονταν.

Οι μεταρρυθμισεις ποτε δεν δινονται σαν δωρα απο τις κυβερνησεις αλλα κερδιζονται με αγωνες. Τετοιου ειδους αγωνες θα εχει να αντιμετωπισει και ο Μπλερ την επομενη των εκλογων. Οπως ειπε κι ενας συνδικαλιστης αντιπροσωπος στο συνεδριο "*ο,τι δεν δινεται παιρνεται*".

Μαρκος Οικονομου

ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟΥΡ

Παλη εναντια στο

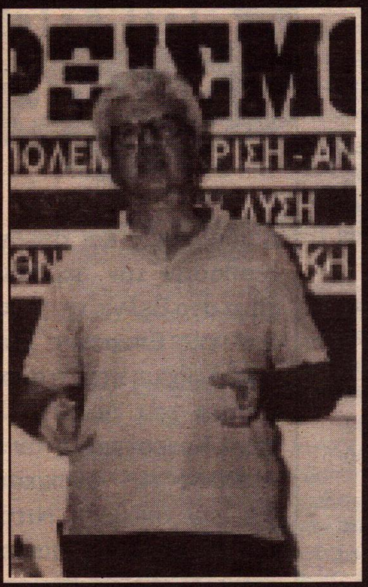

Το κειμενο που ακολουθει ειναι το μεγαλυτερο μερος εισηγησης που εκανε ο συντροφος Πανος Γκαργκανας, διευθυντης της εφημεριδας Εργατικη Αλληλεγγυη που εκδιδει η Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση, αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα. Η ομιλια εγινε στα πλαισια συζητησης με τιτλο "Ο ελληνοτουρκικος ανταγωνισμος στη Νεα Ταξη Πραγματων" που εγινε στο Μαρξισμο '96

Τουρκοκυπριες που τρεχουν για να σωθουν το "64, οπως ετρεχαν δεκα χρονια αργοτερα οι ελλ των ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων εργαζομενων οι αρχουσες ταξεις της Ελλαδας, της Τ παιζουν τα ιμπεριαλιστικα τους παιχνιδια για να εξασφαλισουν τα βρωμικα συμφε

Δεν νομιζω οτι χρειαζεται λεπτομερης περιγραφη για να δουμε οτι ο ανταγωνισμος αναμεσα στην Ελλαδα και την Τουρκια βρισκεται στο πιο κρισιμο σημειο απο το 1974.

Και το ερωτημα ειναι γιατι. Πως φτανουμε 22 χρονια μετα, σε τετοιες καταστασεις που απειλειται να παρει θερμες διαστασεις αυτος ο ψυχρος πολεμος που συνεχιζεται ολο αυτο το διαστημα.

Ιμπεριαλισμος

Για να απαντησουμε σ' αυτο το ερωτημα χρειαζεται να αναφερθουμε σε μια μαρξιστικη παραδοση η οποια λεει το εξης: *«Ο ανταγωνισμος αναμεσα στα εθνικα κρατη δεν ειναι παρα ο ανταγωνισμος των καπιταλιστικων ομαδων των αντιστοιχων κρατων. Δεν κρεμεται στον αερα. Δεν ειναι δυνατο να περιγραφει αυτη η γιγαντια συγκρουση σαν δυο σωματα που συγκρουονται στο κενο. Αντιθετα αυτη η ιδια η συγκρουση καθοριζεται απο το συγκεκριμενο περιβαλλον μεσα στο οποιο αυτοι οι εθνικοι οργανισμοι ζουν και αναπτυσσονται. Το περιβαλλον αυτο εχει απο καιρο παψει να ειναι μια περιχαρακωμενη ενοτητα μια απομονωμενη οικονομια. Ολες οι οικονιες ειναι κομματια ενος γενικοτερου συνολου που ονομαζεται παγκοσμια οικονομια.»* Το αποσπασμα αυτο ειναι απο το βιβλιο του Μπουχαριν «Ιμπεριαλισμος και παγκοσμια οικονομια» την πρωτοπορα μαρξιστικη αναλυση που ορισε το οτι τους ανταγωνισμους των εθνικων κρατων πρεπει να τους βλεπουμε στα πλαισια της παγκοσμια οικονομιας σε μια φαση που ο καπιταλισμος εχει περασει σε ενα σταδιο που ονομαστηκε ιμπεριαλισμος, απο τις αρχες του αιωνα.

Αυτο πρεπει να παρουμε σαν αφετηρια. Βεβαια καποιοι ισχυριζονται οτι αυτα ειναι ξεπερασμενα, οτι ο κοσμος εχει αλλαξει, οτι ζουμε σε μια διεθνοποιημενη οικονομια, οτι οι σχεσεις αναμεσα στις χωρες εχουν ξεπερασει αυτα τα ζητηματα, οι εθνικισμοι και οι ανταγωνισμοι ειναι καταληπα του παρελθοντος.

Η διεθνοποιηση του καπιταλισμου, δεν ξεπερνα τις αντιθεσεις, δεν οδηγει προς μια κατευθυνση οπου οι εθνικοι ανταγωνισμοι, τα εθνικα κρατη ειναι ξεπερασμενα. Αντιθετα αυτες οι αντιθεσεις οξυνονται γιατι το εθνικο κρατος παραμενει ενα απαραιτητο εργαλειο για καθε καπιταλιστικη ταξη για να το χρησιμοποιησει σαν το ορμητηριο και το εφαλτηριο με το οποιο μπορει να αντιμετωπιζει τους ανταγωνιστες της στη παγκοσμια αγορα.

Σημερα αντι να βαδιζουμε προς τη κατευθυνση που αυτες οι αντιθεσεις ξεπερνιουνται οδηγουμαστε σε συνθηκες οπου αυτοι οι ανταγωνισμοι φτανουνε σε εικονες αντιστοιχες με αυτες που υπηρχαν στις αρχες του αιωνα. Εχουμε την εικονα απο το πολεμο στο περσικο Κολπο, την βαρβαροτητα των αμερικανικων βομβαρδισμων που σκοτωνουν χιλιαδες αμαχους στο Ιρακ και λιγο αργοτερα εχουμε την εικονα της Ρωσιας που επαναλαμβανει τις ιδιες μεθοδους στη Τσετσενια, για τους ιδιους ακριβως λογους. Εχουμε την εικονα οτι η συγκρουση για τον ελεγχο των πετρελαιων οδηγει σε ιμπεριαλιστικες επεμβασεις θυριωδεις και βαρβαρες, αντιστοιχης θυριωδιας και βαρβαροτητας οπως ειχαμε στις αρχες του αιωνα.

Ο σημερινος κοσμος, ο συγχρονος καπιταλισμος βρισκεται στο σταδιο του Ιμπεριαλισμου και μαλιστα σε μια περιοδο που οι αντιθεσεις του οξυνονται αντι να απαλυνονται. Αυτο ειναι η αφετηρια για να καταλαβουμε και τις αντιθεσεις αναμεσα στην ελλαδα και τη Τουρκια.

Η Ρωσια

Ενα δευτερο σημειο που πρεπει να σταθουμε ειναι η σχεση που εχει η Ρωσια μεσα σε ολη αυτη την εικονα. Οι αποψεις που θεωρουσαν οτι η Ρωσια ηταν σοσιαλιστικη αναγνωριζουν οτι ο ιμπεριαλισμος δεν ξεπεραστηκε αλλα ιμπεριαλισμος θεωρουν οτι ειναι μονο η Αμερικη. Σημερα μας λενε υπαρχει μονο μια υπερδυναμη.

Αυτο ειναι μια πλασματικη εικονα του κοσμου. Δεν υπαρχει ενας ιμπεριαλισμος, υπαρχουν πολλοι αντιπαλοι ιμπεριαλισμοι που συγκρουονται για να ξαναμοιρασουν τον κοσμο και αναμεσα σε αυτους ειναι και η Ρωσια. Η Ρωσια που δεν ηταν σοσιαλιστικη, ηταν ενας ισχυρος κρατικος καπιταλισμος, ηταν η δευτερη υπερδυναμη και παρα την καταρρευση του 1990-91 παραμενει η δευτερη ισχυροτερη ιμπεριαλιστικη δυναμη στο κοσμο.

Αν δεν εχουμε την εικονα της Ρωσιας σας μιας μεγαλης ιμπεριαλιστικης δυναμης που συγκρουεται και με τους Ευρωπαιους και με τους Αμερικανους για να μοιρασουνε τον κοσμο δεν μπορουμε να καταλαβουμε γιατι τα πετρελαια του Καυκασου εχουν δημιουργησει ολον αυτο τον αναβρασμο στη περιοχη.

Υποϊμπεριαλισμοι

Πρεπει να προσθεσουμε αλλο ενα στοιχειο σε αυτη την εικονα. Εχουν μεσολαβησεις 70 - 80 χρονια απο τοτε που οι πρωτοποροι του μαρξισμου, η γενια των επαναστατων της εποχης του Λενιν εχουν διαμορφωσει την θεωρια του ιμπεριαλισμου. Εχουν αλλαξει πολλα πραγματα απο τοτε. Η θεωρια του ιμπεριαλισμου παραμενει απαραιτητο εργαλειο για να καταλαβουμε το κοσμο σημερα, αλλα χρειαζεται να την προσαρμοσουμε στα σημερινα δεδομενα.

Μια απο τις βασικες αλλαγες που εχει υπαρξει ειναι η δημιουργια των υποϊμπεριαλισμων. Στο κοσμο σημερα, δεν υπαρχουν μονο οι μεγαλες δυναμεις που δημιουργουν συγκρουσεις για να μοιρασουνε σφαιρες επιρροης. Υπαρχουν και μικροτερες δυναμεις οι οποιες λειτουργουν με τον ιδιο τροπο, στη γειτονια τους, σε τοπικη κλιμακα.

Αυτα ειναι δημιουργηματα της ιδιας της αναπτυξης του καπιταλισμου. Μετα το δευτερο παγκοσμιο πολεμο, η μακροχρονια περιοδος ανθισης του καπιταλισμου, εδωσε τη δυνατοτητα να αναδειχτουν ισχυρες τοπικες δυναμεις. Ο Σαχης της Περσιας ηταν ενας χωροφυλακας στη γυρο περιοχη που αστυνομευε μια ολοκληρη γειτονια του κοσμου για λογαριασμο της ιμπεριαλιστικης ταξης πραγματων.

Η Νοτια Αφρικη πριν την καταρρευση του Απαρχαϊτ ηταν ενας χωροφυλακας που ειχε κατω απο τη στρατιωτικη της ομπρελλα τις περισσοτερες χωρες της Αφρικης. Στη Λατινικη Αμερικη αντιστοιχα η Βραζιλια, η Χιλη παιζανε τετοιο ρολο.

Ο ιμπεριαλισμος, αναδειξε υποϊμπεριαλισμους που τις προηγουμενες δεκαετιες λειτουργουσαν σαν τοπικοι χωροφυλακες και σταθεροποιουσαν τον ελεγχο της ιμπεριαλιστικης ταξης πραγματων για λογαριασμο και των μεγαλων δυναμεων και για τα συμφεροντα της ντοπιας αρχουσας ταξης.

Σε αυτη τη κατηγορια ανηκουν και η Ελλαδα και η Τουρκια. Το προβλημα τους ειναι οτι ειναι δυο υποϊμπεριαλισμοι μεσα στο ιδιο αμπελι. Αυτο ειναι η ριζα των συγκρουσεων και των ανταγωνισμων σε ολη την μεταπολεμικη περιδο.

Κριση

Αυτη η εικονα στη σημερινη περιοδο, αλλαζει γιατι οι υποϊμπεριλισμοι μπαινουνε σε κριση. Τα οφελη που εχει μια αρχουσα ταξη απο αυτο το ρολο που παιζει αρχιζουν και αντιμετωπιζουν προβληματα. Ας δουμε τι κερδισε ο Σανταμ Χουσεϊν που επαιξε το ρολο του συνεργατη των Αμερικανων σε ολη τη δεκαετια του '80. Μετα την περσικη επανασταση που ανετρεψε το καθεστως του Σαχη, το ΙΡΑΚ αναδειχτηκε σαν ο καινουργιος χωροφυλακας της περιοχης του περσικου κολπου. Τι κερδισε απο αυτο. Οχι και πολλα. Βγηκε απο το πολεμο ΙΡΑΝ - ΙΡΑΚ χρεωμενο κατα 80 δισεκατομμυρια δολλαρια. Και οταν προσπαθησε να χρησιμοποιησει τη στρατιωτικη του δυναμη για να λυση το οικονομικο του προβλημα και κατελαβε το Κουβϊτ, ακολουθησε ο πολεμος, η επεμβαση των ΗΠΑ, οι βομβαρδισμοι.

Αυτο ειναι ενα παραδειγμα που βοηθα να καταλαβουμε γιατι στο σημερινο κοσμο, οι υποϊμπεριαλιστικες δυναμεις που παιζανε σταθεροποιητικο ρολο στις δεκαετιες του '60 και του '70 μετατραπηκανε σε στοιχεια αποσταθεροποιησης του συστηματος, γιατι αρχιζουν πλεον και χρησιμοποιουν τη δυναμη τους οχι παντοτε συμφωνα με τα σχεδια των μεγαλων δυναμεων αλλα συμφωνα με τις πιεσεις τις οποιες αντιμετωπιζουν.

Αυτο το στοιχειο δεν αφορα μονο τις μακρινες περιοχες αλλα και την Ελλαδα και τη Τουρκια.

Βρισκομαστε, σε μια περιοδο που αναθερμενονται οι ανταγωνισμοι Ελλαδας και Τουρκιας γιατι εχουμε σε παγκοσμια κλιμαμακα μια εικονα αποσταθεροποιησης του συστηματος, ξαναμοιρασματος των σφαιρων επιρροης μετα το τελος του ψυχρου πολεμου και ταυτοχρονα σε τοπικο επιπεδο, σε περιφεριακο επιπεδο, εχουμε παλι προβληματα αναδιανομης και ασταθειας μεσα απο την κριση αυτων των περιφεριακων ιμπεριαλιστικων δυναμεων.

Το πετρελαιο

Πως διαμορφωνεται μεσα σε αυτο το πλαισιο η συγκρουση Ελλαδας και Τουρκιας; Πως μπορουμε να εξηγησουμε αυτες τις παραλογες κινησεις που γινονται. Πως ειναι δυνατο για μια ακατοικιτη ξερα να οδηγουνται δυο χωρες στα προθυρα του πολεμου.

Η εξηγηση για αυτο τον παραλογισμο ειναι οτι οι βραχονησηδες στο Αιγαιο καθοριζουν ποιος θα εχει τον ελεγχο στα διεθνη υδατα του Αιγαιου και ο ελεγχος στα διεθνη υδατα του Αιγαιου εχει αμεση σχεση με τα πετρελαια. Οχι τοσο τα πετρελαια του Αιγαιου, γιατι αυτα παιζουν ελαχιστο ρολο στο σημερινο κοσμο, αλλα τα πετρελαια της Κασπιας και το πως αυτα θα φτασουν στις αγορες της Δυσης.

Το Αιγαιο ειναι ο διαδρομος για να φτασουν αυτα τα πετρελαια στις αγορες τις Δυσης. Το ποιος ελεγχει το Αιγαιο γινεται ξαφνικα καφτο στοιχειο γιατι δινει τη δυνατοτητα για τεραστια κερδη. Αυτο ειναι το στοιχειο που οδηγει στη συγκρουση και στον ανταγωνισμο και στην οξυνση των αντιθεσεων στη σημερινη περιοδο αναμεσα στην Ελλαδα και τη Τουρκια.

Πριν απο μερικους μηνες ειχε γινει στο Intecollege εδω στη Λευκωσια ενα σεμιναριο με θεμα τους διεθνεις ανταγωνισμους. Αναμεσα στους ομιλιτες ηταν και μια ερευνητρια απο το πανεπιστημιο του Χαρβαρτ, μια διδακτορας που λεγεται Φιονα Χιλ και η οποια σαν θεμα της εισηγησης της ειχε «Η Ελλαδα και η Τουρκια στη δινη των πετρελαιων της Κασπιας». Εχουμε τη δυνατοτητα δηλαδη απο πολυ εγκυρη πηγη να μαθοουμε τι σημαινει αυτος ο ανταγωνισμος και μας λεει: «*Η ανατολικη μεσογειος αποτελει τη μια κορυφη ενος γεωπολιτικου τριγωνου που σχηματιζεται ακομα απο την Κασπια και τη Μαυρη Θαλασσα. Απο το 1991 το πιο σημαντικο στρατηγικο ζητημα στο τριγωνο αυτο ηταν το πετρελαιο της Κασπιας και ο ανταγωνισμος των χωρων γυρο απο τις τρεις αυτες θαλασσες για την εκμεταλευση του και την μεταφορα του στις αγορες της Ευρωπης... Το πε-*

...ΚΙΑ, ΚΥΠΡΟΣ

...ν πολεμο

...ελληνοκυπριες. Στις πλατες ... Τουρκιας και της Κυπρου ...φεροντα τους.

...τρελαιο ξαναφτιαχνει το γεωπολιτικο χαρτη στο τριγωνο Κασπιας, Μαυρης Θαλασσας, Μεσογειου. Για το κρατος που θα γινει το κυριο κεντρο διυλησης στη περιοχη θα υπαρξουν σημαντικα οικονομικα και πολιτικα οφελη. Δυο κρατη, η Τουρκια και η Ελλαδα μπορουν λογικα να συναγωνιστουν για το ρολο αυτο.»*

Στην ουσια εχουμε να κανουμε με δυο χωρες, δυο καπιταλισμους που διεκδικουν αυτη τη στιγμη φοβερη ροη κερδων απο τα πετρελαια μεσα απο τη διαμαχη για το ποιος θα ελεγξει τους δρομους του πετρελαιου στη περιοχη μας. Γι' αυτο υπαρχουν αντιπαλα σχεδια για να φτιαχτει ενας αγωγος που θα περνα απο τη Βουλγαρια και την Ελλαδα και θα καταληγει στο Αιγαιο, ενω απο την μερια της Τουρκιας υπαρχει αντιπροταση πετρελαιαγωγου που θα περνα απο τα εδαφη της Τουρκιας και θα καταληγει εδω απεναντι απο την Κυπρο στο Τσεϊχαν, που ειναι το λιμανι στο οποιο θα καταληγει ο αλλος πετρελαιαγωγος.

Εχουμε δηλαδη μια συγκρουση που αφορα τα συμφεροντα των καπιταλιστων για την μοιρασια των στρατηγικων περασματων της περιοχης γιατι πανω σε αυτα παιζονται δισεκατομμυρια πετροδολλαρια.

Αυτο ειναι στην ουσια το παιχνιδι που παιζεται απο τις δυο μεριες και τροφοδοτει την ενταση.

Προκειται για κυνικα παιχνιδια που παιζονται πανω στη πλατη των ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων. Ουτε η Αγκυρα νοιαζεται για το τι θα απογινουν οι τουρκοκυπριοι, ουτε η Αθηνα νοιαζεται για τους ελληνοκυπριους. Αυτο που τους νοιαζει ειναι το αν μπορουν να εχουν μια καλη βαση στη Κυπρο, αν μπορουν να εχουν τον ελεγχο των περασματων.

Απο την ελληνικη μερια το «Ενιαιο Δογμα» κλεινει το Αιγαιο. Η Κυπρος ειναι χρησιμη για να μπορεσουν να κλεισουν το Αιγαιο και να ελεγχουν τα τανκερ, να μην μπορουν να περνουν ουτε απο την ανατολικη πλευρα της Μεσογειου. Αυτο ειναι το αιτημα του ελληνικου καπιταλισμου.

Απο την αλλη η Τουρκιας δεν προκειται να αποχωρησει απο τη Κυπρο, οχι γιατι ανησυχει για το τι θα γινουν οι τουρκοκυπριοι αλλα γιατι θελει μια στρατιωτικη βαση στο βορρα που να ελεγχει τα διυλιστηρια απεναντι.

Το μακρυ χερι του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου

Η αρχουσα ταξη στη Κυπρο ειναι αθωα; Παιζεται και στις δικες της πλατες το παιχνιδι; Οχι. Στις πλατες των εργαζομενων παιζεται. Στις πλατες της αρχουσας ταξης δεν παιζεται γιατι ειναι και αυτη ενας παιχτης που συμμετεχει σε ολη αυτη τη διαδικασια.

Η Μοντ Ντιπλοματικ στο τελευταιο της φυλλο εχει ενα αρθο που αναφερεται στη Κυπρο. Κανει μια αναδρομη και αναμεσα σε αλλα αναφερει και τα εξης: *«Στην Ευρωπη σημερα υπαρχουνε δυο χωρες οι οποιες πληρουν τα πολυποθητα κριτηρια του Μαστριχτ. Η μια ειναι το Λουξεμβουργο, η δευτερη ειναι η νοτια Κυπρος που θα μπορουσε να γινει μελος της Ε.Ε. απο οικονομικη αποψη, αυριο.»*

Οταν λοιπον χρησιμοποιουν την απειλη οτι η Κυπρος μπορει να γινει μελος της Ε.Ε. αυτο δεν ειναι μια φραστικη απειλη, ειναι μια πραγματικη απειλη. Αυτο ειναι κατι που πρεπει να το παιρνουμε υπ' οψη μας για το πως παιζονται τα παιχνιδια, οι εκβιασμοι και οι πιεσεις.

Παρα κατω συνεχιζει η ιδια εφημεριδα: «Το ελληνοκυπριακο καθεστως διαθετει ενα ιδιωτικο τομεα ο οποιος ειναι δυναμικος. Ηξερε πως να αποσπα κερδη σε καθε συγκυρια, απο τα πετροδολλαρια του 1973, απο τον εμφυλιο πολεμο στο Λιβανο, τον εμφυλιο πολεμο στη Γιουγκοσλαβια, απο τη διαλυση της Σοβιετικης Ενωσης».

Και ειναι πραγματικοτητα αυτα. Οι ελληνοκυπριοι εφοπλιστες και οι καπιταλιστες βγαλανε χοντρα λεφτα απο αυτες τις τραγωδιες. Δεν ειναι αθωες περιστερες. Ειναι πολυ μακρυ χερι για να μπορεις να βγαζεις λεφτα απο τον εμφυλιο πολεμο στη Γιουγκοσλαβια οταν βρισκεσαι στη Κυπρο.

Προσθετει ακομα το αρθρο: «Εξαιτιας ολων αυτων των προσπαθειων του ιδιωτικου τομεα η νοτια Κυπρος σημερα διαθετει μια αυθονη εισροη ξενων κεφαλαιων τα οποια κατα κανονα ειναι ξεπλυμα βρωμικου χρηματος. Ειναι κεφαλαια τα οποια χρησιμοποιουν την Κυπρο ως φορολογικο παραδεισο γιατι υπαρχουν περιπου 20,000 υπεραχτιες εταιριες που εχουν εδρα τη Λευκωσια. Ο διοικητης της Τραπεζας Κυπρου, κ. Αυξεντης Αυξεντιου βεβαιωνει οτι το εισοδημα που ερχεται στη Κυπρο απο αυτη τη δραστηριοτητα ειναι 400 εκατομυρια δολλαρια το χρονο». Ενα πολυ μεγαλο ποσο δηλαδη.

Το τι κανει δηλαδη η Ρωσια στο Καυκασο αφορα και τους ελληνοκυπριους καπιταλιστες, το τι κανει η Αμερικη στη Μ. Ανατολη αφορα και τους ελληνοκυπριους καπιταλιστες. Εχουν τα δαχτυλα τους βαθια χωμενα μεσα σ' αυτα τα βρωμικα παιχνιδια. Το αν η Ελλαδα καταφερει να παρει τη μεριδα του λεοντος απο τον πετρελαιοαγωγο και τα πετρελαια της Κασπιας ειναι προς οφελος και του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, γι αυτο και η συνεργασια και η συμμαχια και η προθυμια να ανεβουν οι εξοπλισμοι, να ανεβει η ενταση.

Χυνουν κροκοδειλια δακρυα γιατι ενας συνταξιουχος που πηγε να μαζεψει σαλιγκαρια πυροβοληθηκε αλλα ταυτοχρονα ομως δημιουργουν τις προϋποθεσεις να πεθανει και ο επομενος που θα παει για σαλιγκαρια. Δημιουργουν τις προϋποθεσεις για να πεθανει ολοκλήρη η νεολαια στο τριγωνο Ελαδα, Τουρκια, Κυπρος σε ενα πολεμο που απειληται να εκραγει.

Ειναι ανεξελεγχτη η κατασταση οταν φτανουν να παιζονται τοσο μεγαλα συμφεροντα με τετοιους κυνικους τροπους.

Η διεξοδος

Αυτη η διαμαχη ειναι μια παραλογη διαμαχη. Ειναι μια αντιδραστικη διαμαχη και απο τις δυο πλευρες στα πλαισια ενος κοσμου που ειναι πιο ασταθης, πιο επικινδυνος, γεματος ιμπεριαλιστικες συγκρουσεις περισσοτερο απο οποιαδηποτε αλλη φορα εδω και ογδοντα χρονια.

Για αυτο και δεν πρεπει να υπαρχει κανενας εφισυχασμος απο τη πλευρα του εργατικου κινηματος οτι ολα αυτα θα περασουν απο μονα τους, οτι θα ξεπεραστουν με διπλωματικες πρωτοβουλιες ή απο τα τραπεζια του ΟΗΕ ή της Ε.Ε.

Η μονη δυναμη που μπορει να απαντησει σ αυτους τους παραλογισμους, ακριβως επειδη εχουν ταξικη βαση στη κατασταση του καπιταλισμου σημερα ειναι η οργανωμενη εργατικη ταξη. Η μονη δυναμη που μπορει να πει δεν θελουμε να σκοτωθουμε για τα πετρελαια, δεν θελουμε να σκοτωθουμε για τετοιου ειδους βρωμικα συμφεροντα ειναι η εργατικη ταξη που δεν εχει στην πραγματικοτηα τιποτα να μοιρασει.

Δεν πρεπει να αφησουμε ολ' αυτα τα βρωμικα συμφεροντα να αιματοκυλησουμε ξανα τη Κυπρο οπως εκαναν το '74 και ολοκληρη τη περιοχη οπως εχουν απειλησει πολλε φορες.

Μπορουμε με τους αγωνες μας να βαλουμε τερμα σ' αυτην επικινδυνη προοπτικη. Και αυτο ειναι το πρωτο στο οποιο χρειαζεται να στρατευτουμε σαν επαναστατες και σαν σοσιαλιστες.

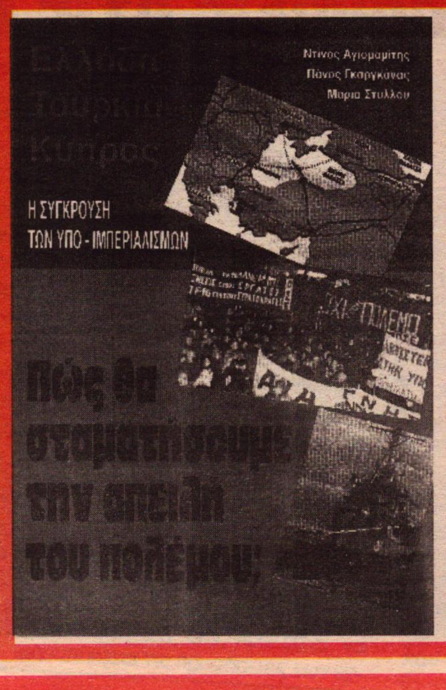

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Το βιβλιο που οπλιζει με επιχειρηματα την παλη για να σταματησουμε την απειλη του πολεμου.

Ζητηστε το απο το Μαρξιστικο βιβλιοπωλειο, τηλ 02-349770

"Εναντια στη δικη μας αρχουσα ταξη"

Το παρα κατω κειμενο ειναι η ομιλια του συντροφου Ali Saffet απο την Οργανωση Socialist Isci, αδελφη οργανωση της Εργατικη Δημοκρατιας στη Τουρκια, στην αντιπολεμικη συναντηση που εγινε στα πλαισια του τριημερου συζητησης Μαρξισμος '96.

Επιτρεψετε μου να αρχισω λεγοντας κατι το οποιο η δικη σας κυβερνηση επιβεβαιωνει καθε στιγμη. Η τουρκικη αρχουσα ταξη ειναι μια στρατιωτικη επιθετικη αρχουσα ταξη.

Τον περασμενο χρονο η τουρκια ηταν η χωρα η οποια εισηγαγε τα περισσοτερα οπλα με εξαιρεση το Ισραηλ. Ο τουρκικος στρατος ειναι ο δευτερος μεγαλυτερος στρατος του ΝΑΤΟ μετα τις ΗΠΑ. Περιπου ο μισος απο το προϋπολογισμος του κρατους ξοδευεται καθε χρονο για το πολεμο εναντια στους κουρδους.

Ολ' αυτα ομως η τουρκικη αρχουσα ταξη δεν τα ξοδευει για την Κυπρο αλλα για να επιβαλλει τη κυριαρχια της στο Κουρδισταν.

Το τι γινεται στο Κουρδισταν δεν ειναι απλα ενας ανταρτοπολεμος, δεν προκειται για τρομοκρατικες ενεργειες ή για λιγους ανθρωπους που βρισκονται στα βουνα. Προκειται για ενα πληρη πολεμο με χιλιαδες κουρδους να σκοτωνονται καθε χρονο και εκατονταδες τουρκους στρατιωτες νεκρους.

Το Κουρδισταν βρισκεται κατω απο στρατιωτικη κατοχη και επειδη δεν μπορουν να κερδισουν αυτον το πολεμο γιατι δεν ειναι ενας απλος ανταρτοπολεμος, αλλα απο την πλευρα των κουρδων εχει λαϊκη στηριξη, η τουρκικη αρχουσα ταξη εφαρμοζει τη τρομοκρατια της πανω στους κατοικους των κουρδικων χωριων. Περιπου 3000 κουρδικα χωρια εχουν εκκενωθει με τη βια απο τον τουρκικο στρατο.

Η τουρκικη αρχουσα ταξη δεν σκεφτεται απλα το ενδεχομενο του πολεμου, αλλα διεξαγει ενα πολεμο εδω και δεκα χρονια. Ετσι το ζητημα του πολεμου στη Τουρκια δεν ειναι ενα αφηρημενο ζητημα αλλα ειναι το κρισιμο ερωτημα που οριζει τους επαναστατες σοσιαλιστες απο τους σοσιλαδημοκρατες, και αλλους αριστερους.

Η τουρκικη αρχουσα ταξη μετα την διαλυση της ΕΣΣΔ και των χωρων του ανατολικου μπλοκ, εχει αποκτησει μια πιο επιθετικη διαθεση και φιλοδοξει να γινει κυριαρχη δυναμη σε μια περιοχη που εκτεινεται απο την Βουλγαρια, στη Κυπρο μεχρι και το Καζαχσταν.

Εξαιτιας αυτης της φιλοδοξιας η τουρκικη αρχουσα ταξη ειναι μπλεγμενη σε διαρκεις διαμαχες. Τη μια μερα θα βρισκεται στα προθυρα του πολεμου μαζι με την Ελλαδα για δυο βραχονησιδες. Δυο τρεις φορες το χρονο θα κανει εισβολη στο νοτιο Ιρακ εξοντωνοντας κουρδους ανταρτες. Βρισκεται σε διαρκη ενταση με τη Συρια εξαιτιας των νερων του Εφρατη ενω μπλεκεται αμεσα στο πολεμο που διεξαγεται αναμεσα στο Αζερμπϊτζαν και την Αρμενια.

Ετσι το ζητημα του πολεμου ειναι παντα κεντρικο στην ατζεντα των τουρκων σοσιαλιστων και ειναι ενα ζητημα το οποιο πρεπει καθημερινα να αντιμετωπιζουν. Δεν μπορεις να εισαι σοσιαλιστης στη Τουρκια αν δεν εχεις μια ξεκαθαρη θεση στο ζητημα του Κουρδισταν.

Και ποια πρεπει να ειναι αυτη η ξεκαθαρη θεση; Οποια οργανωση δεν επιμενει καθημερινα να υποστηριζει το δικαιωμα των κουρδων στην αυτοδιαθεση συμπεριλαμβανομενου και του δικαιωματος αποσχισης δεν μπορει να ονομαζεται σοσιαλιστικη. Οποια οργανωση δεν διεξαγει ενα συνεπη αγωνα εναντια στον αντικουρδικο σοβινισμο που καλιεργειται μεσα στην τουρκικη εργατικη ταξη, οποια οργανωση δεν εχει σαν ενα απο τα κεντρικα της συνθηματα θελουμε δουλειες και οχι βομβες δεν μπορει να θεωρηθει σαν σοσιαλιστικη οργανωση σημερα στη Τουρκια.

Παρομοια, οποιαδηποτε οργανωση δεν λεει ανοιχτα και καθαρα κατω τα χερια απο τα Ιμια, απο τη Κυπρο, απο το Αζερπμαϊτζαν και οπουδηποτε αλλου τα βαζει η τουρκικη αρχουσα ταξη, δεν μπορει με κανενα τροπο να θεωρηθει σοσιαλιστικη οργανωση.

Και αυτα παρεμπιπτοντως δεν ειναι καθολου ευκολο να το κανει κανεις στη Τουρκια. Ιδιαιτερα πανω στο ζητημα των κουρδων οποιαδηποτε εφημεριδα ή αλλο εντυπο εχει μεσα αυτα τα συνθηματα που αναφερα προηγουμενα κατασχεται και ο εκδοτης της φυλακιζεται και καταδικαζεται να πληρωσει τεραστια ποσα σε προστιματα.

Παρ ολα αυτα η οργανωση μας η Socialist Isci ειναι απολυτα συνεπης σε αυτα τα ζητηματα παρολο που αρκετα στελεχη μας εχουν καταδικαστει σε φυλακισεις και η εφημεριδα μας εχει κατασχεθει αρκετες φορες. Θα πρεπει να πω ακομη οτι υπαρχει ενας αριθμος απο οργανωσεις της αριστερας που ειναι σχετικα συνεπης γυρο απο αυτα τα ζητηματα στην Τουρκια.

Αν θελουμε να παλεψουμε εναντια στο πολεμο δεν υπαρχει αλλος δρομος. Πρεπει να ειμαστε ξεκαθαροι: Υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης του κουρδικου λαου. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε προσπαθεια του τουρκικου κρατους να υποσκαψει τον αγωνα των κουρδων. Πρεπει να ξεσκεπαζουμε με συνεπεια τις επεκτατικες βλεψεις της τουρκικης αρχουσας ταξης και να δειχνουμε οτι η τουρκικη εργατικη ταξη δεν εχει αναλογα συμφεροντα. Οι τουρκοι σοσιαλιστες ποτε δεν θα τοποθετηθουμε με το μερος της τουρκικης αρχουσας ταξης στις βλεψεις της εναντια σε οποιαδηποτε αλλη χωρα, συμπεριλαμβανομενης και της Κυπρου. Πρεπει να εχουμε καθαρο οτι ο κυριος μας εχρθος ειναι η δικη μας αρχουσα ταξη.

Ειναι πολυ απλο σε τελευταια αναλυση. Αυτη τη δουλεια κανει η Εργατικη Δημοκρατια στη Κυπρο, αυτη προσπαθουμε να κανουμε και εμεις στη Τουρκια.

Οι ξενοι εργατες χρειαζονται την στηριξη μας

Τελη του περασμενου Σεπτεβρη οι Φιλιππινεζοι που βρισκονται στην Κυπρο εκαναν κατι που επρεπε να το ειχαν κανει απο καιρο. Μαζευτηκαν σε ανοικτο χωρο, στην Πυλη Παφου και εκαναν εκλογες για την αναδειξη επιτροπης που θα χειριζεται θεματα και προβληματα που αφορουν και απασχολουν την Φιλιππινεζικη κοινοτητα στην Κυπρο.

Χιλιαδες μιλια μακρυα απο τον τοπο τους εργαζονται ωστε να μπορεσουν να συντηρησουν τις οικογενειες τους στις Φιλιππινες αφου οι περισσοτεροι Φιλιππινεζοι ζουν κατω απο το οριο φτωχειας.

Η διαμονη τους ομως στην Κυπρο δεν ειναι στολισμενη με ροδοπεταλα. Αντιμετωπιζουν πολλα προβληματα σαν εργαζομενοι αλλα και πολλα προβληματα σαν απλοι ανθρωποι αφου αντιμετοπιζονται απο τις αρχες αλλα και απο τα ΜΜΕ με πολλη καχυποψια κανοντας τους να νοιωθουν σαν πολιτες τριτης κατηγοριας.

Η κινηση αυτη λοιπον των εργατων απο τις Φιλιππινες, να οργανωθουν και να εκλεξουν καποια επιτροπη εχει σκοπο να αντιμετωπισει οργανωμενα πλεον τις συνθηκες διαβιωσης τους στην Κυπρο. Ενα απο τα πραγματα που θα μπορει να κανει η επιτροπη αυτη ειναι να ελεγχει αν τηρουνται τα συμβολαια εργοδοτησης των Φιλιππινεζων εργατων και να καταγγελλει τις παραβιασεις στον προξενο των Φιλιππινων στην Κυπρο ωστε να τερματισθει η εκμεταλευση ή ακομα να αλλαξει και εργοδοτη.

Μια απλη καταγγελια βεβαια του εργοδοτη δεν θα ειναι αρκετη. Την προηγουμενη περιοδο εγιναν τετοιες καταγγελιες αλλα το μονο που κερδιζαν οι παραπονουμενοι ηταν την κοροϊδια απο τις αρχες και στην συνεχεια την απελαση τους ξεμπερδευοντας μια και καλη μαζι τους. Αυτος που πληρωνε παντα την νυφη ειτε εφταιε ειτε οχι ειναι ο εργατης.

Η κοινοτητα εχει να κανει ακμα και με διαφορες ψυχαγωγικες εκδηλωσεις οπως παρτυ, και καλλιτεχνικες δραστηριοτητες με σκοπο την ψυχαγωγια αλλα και την συλλογη χρηματων ωστε να υπαρχει η δυνατοτητα οικονομικης βοηθειας σε εργατες που για οποιοδηποτε λογο απελαυνονται αλλα και για οποιονδηποτε αλλο Φιλιππινεζο εργατη αντιμετωπιζει σοβαρα οικονομικα προβληματα.

Η Κυβερνηση κατα κυριο λογο αλλα και τα ΜΜΕ προσπαθησαν να υποβαθμισουν την ενεργεια αυτη της Φιλιππινεζικης κοινοτητας στην Κυπρο. Απο την πλευρα της κυβερνησης δεν τηρουνται στο ελαχιστο οι υποχρεωσεις της προς τους ξενους εργατες γενικοτερα . Τιποτα απο αυτα που υπαρχουν συμφωνημενα στο υπουργειο εργασιας σαν διεθνεις συμβασεις σε σχεση με τους ξενους εργατες δεν τηρουνται. Η ιδια η κυβερνηση εχει υποχρεωση να διατηρει οικημα οπου να μπορουν οι ξενοι εργατες να συναντωνται τις ελευθερες τους ωρες, να μιλουν την γλωσσα τους και να κανουν ορισμενες δραστηριοτητες που να βελτιωνουν τις συνθηκες διαβιωσης τους. Επισης η κυβερνηση ειναι υποχρεωμενη να μεριμνησει ωστε οι ξενοι εργατες να μαθαινουν την γλωσσα της χωρας στην οποια εργαζονται καθως και τα συμβολαια που υπογραφουν να ειναι τυπομενα και στην μητρικη τους γλωσσα. Τιποτα απο αυτα ομως δεν συμβαινει.

Ταυτοχρονα τα ΜΜΕ το μονο που ειχαν να που ηταν ειρωνικα σχολια καθως και διαφορα αρθρα στις εφημεριδες οπου εβγαλαν ολο τους τον ρατσισμο εναντια στους ξενους.
Απο την πλευρα τους ομως οι Φιλιππινεζοι εργατες επανηλειμενα εχουν δηλωσει πως το μονο που ζητουν ειναι αποδοχη απο τον κυπριακο λαο διεκδικωντας το δικαιωμα τους να διατηρουν τα ηθη και τα αιθημα τους σε μια ξενη χωρα και τις παραδοσεις τους. Δεν ζητουν τιποτα περισσοτερο απο τα διακαιωματα τους, οπως ανθρωπινη μεταχειρηση και συνθηκες δουλειας και διαβιωσης.

Με αυτη τους τη σταση οι εργαζομενοι απο τις Φιλιππινες κτυπουν ταυτοχρονα και την ξενοφοβια και τον ρατσισμο αφου με την συμπεριφορα τους αλλα και τις εκδηλωσεις που κατα καιρους διοργανωνουν δειχνουν καθαρα πως ειναι και αυτοι ανθρωποι οπως και οι κυπριοι, δουλευοντας σκληρα στην ξενητεια για ενα καλυτερο μελλον για αυτους και τις οικογενειες τους.

Ολοι οι ντοπιοι εργατες πρεπει να αγκαλιασουν αυτη τη πρωτοβουλια τους.

Τζενιφερ Λαβιτορια

Η λιτοτητα φταιει για την παραπαιδεια

Η Υπουργος Παιδειας Κλαιρη Αγγελιδου εχει εξαπολυσει μια αγρια επιθεση εναντια στους καθηγητες που κανουν ιδιαιτερα σε μαθητες. Εχει βαλει την αστυνομια να τους παρακακολουθα και να κανει εφοδους για να τους συλλαβει επ αυτοφορω.

Εμφανιζεται μαλιστα σαν ο μεγαλος' υπερασπιστης των γονιων και των μαθητων που πληρωνουν υπερογκα ποσα για φροντιστηρια. Κατηγορει τους καθηγητες οτι καποιοι παιρνουν μεχρι και 120 λιρες την ωρα και δηλωνει οτι θα παταξει την «παραπαιδεια».

Το θρασος της κυριας Αγγελιδου δεν εχει ορια. Ποιος δημιουργει την παραπαιδεια; Οι καθηγητες που κανουν φροντιστηρια και ιδιαιτερα ή το ιδιο το εκπαιδευτικο συστημα και η πολιτικη της κυριας Αγγελιδου;

Η «παραπαιδεια», τα φροντιστηρια και τα ιδιαιτερα εχουν καταντησει σημερα αναγκαια για ολους τους μαθητες εξαιτιας του μεγαλου ανταγωνισμου που υπαρχει για να εξασφαλισουν μια θεση σε ενα πανεπιστημιο ή αλλο ανωτατο εκπαιδευτικο ιδρυμα. Αυτος που περιοριζει τις θεσεις ομως δεν ειναι αλλος απο το ιδιο το εκπαιδευτικο συστημα που επιβαλλει η κυβερνηση.

Η Παιδεια στον καπιταλισμο επαψε εδω και πολλα χρονια να ειναι ο χωρος για να κατακτησει κανεις τις γνωσεις που απαιτουν οι ανθρωπινες αναγκες για μια καλητερη ζωη, και εχει γινει ενας μηχανισμος που εξυπηρετει τις αναγκες της οικονομιας.

Το εκπαιδευτικο συστημα ειναι προσαρμοσμενο να καλυπτει αυτες ακριβως τις αναγκες. Αλλοτε θελει περισσοτερους πτυχιουχους και αλλοτε λιγοτερους. Σημερα θελουν λιγοτερα μεν αλλα καλητερα στελεχη, πιο αξιοπιστα δηλαδη για τους καπιταλιστες, που θα στελεχωσουν την οικονομια και την διοικηση και ταυτοχρονα περισσοτερο φτηνο εξειδικευμενο και ευελιχτο εργατικο δυναμικο, που να μπορουν ευκολα να το στρεψουν απο τον ενα τομεα στον αλλο. Απο τα ξενοδοχεια στην μεταποιηση για παραδειγμα ή το αντιστροφο.

Ετσι εφαρμοζουν ενα αγριο κοσκινισμα των μαθητων ωστε να περασουν στα πανεπιστημια μονο οι λιγοι και εκλεχτοι. Αυτοι θα ειναι κατα κυριο λογο τα παιδια των πλουσιων που εχουν τη δυνατοτητα να πληρωνουν φροντιστηρια και να εξασφαλιζουν τα μεσα στα παιδια τους, ανετη διαμονη, εξοπλισμος, κομπιουτερ και αλλα παρομια. Οι υπολοιποι θα τραβηξουν για τα εργοστασια, τις οικοδομες ή στην καλητερη περιπτωση να γινουν τα μεσαια στελεχη των επιχειρησεων.

Βεβαια σε συνθηκες οικονομικης κρισης ολα αυτα πρεπει να γινονται με το λιγοτερο οικονομικο κοστος. Ετσι η κυβερνηση εκτος απο το κοσκινισμα των μαθητων επιβαλλει και την πολιτικη της λιτοτητας στο χωρο της Παιδειας. Το πιο σημαντικο αποτελεσμα αυτης της πολιτικης ειναι ο αριθμος των μαθητων στη ταξη. Οταν σε ενα τμημα υπαρχουν 30 μαθητες δεν υπαρχει καμια δυνατοτητα για τον εκπαιδευτικο να δει τις ιδιαιτεροτητες του καθε μαθητη και να τον βοηθησει να προχωρησει. Οταν ακομη στα περισσοτερα σχολεια δεν υπαρχει ο αναγκαιος εξοπλισμος, εργαστηρια, βιβλια και αιθουσες τα φροντιστηρια μοιαζουν να ειναι η μονη διεξοδος για τους μαθητες για να μπορουν να ελπιζουν σε μια θεση σε καποιο ανωτατο εκπαιδευτικο ιδρυμα.

Αυτοι ειναι οι λογοι που τα φροντιστηρια και τα ιδιαιτερα εγιναν αναποσπαστο μερος του εκπαιδευτικου συστηματος. Οι καθηγητες καλυπτουν απλως μια αναγκη που δημιουργει το συστημα.

Αν η κυρια Αγγελιδου θελει να παταξει την «παραπαιδεια» δεν εχει παρα να ανοιξει τις πορτες των πανεπιστημιων, για οσους θελουν να προχωρησουν, να καταργησει τις εξετασεις και να μειωσει στο μισο ή ακομα και στο ενα τριτο τον αριθμο των μαθητων κατα ταξη.

Βεβαια ξερουμε οτι δεν προκειται να κανει κατι τετοιο γιατι η προτεραιοτητες της κυβερνησης της ειναι αλλες. Προτιμα να δινει εκατομμυρια λιρες στους εξοπλισμους, για μελαθρα αγωνιστων, μνημεια ηρωων και επιδοτισεις στους βιομηχανους παρα για την Παιδεια.

Η ΟΕΛΜΕΚ θα επρεπε να καταγγειλει την πολιτικη της λιτοτητας της κυβερνησης σαν υπευθυνη για την αυξηση της «παραπαιδειας» και οχι να καλει την Αγγελιδου σε διαλογο για να βρεθει μια λογικη λυση στο προβλημα. Η μονη πραγματικη λυση ειναι να δωθουν λεφτα για την παιδεια ωστε να καλυφτουν ολες οι αναγκες που υπαρχουν. Να γινουν μαζικες προσληψεις εκπαιδευτικων, να κτιστουν σχολεια και πανεπιστημια για να μπορουν οσοι θελουν να φοιτουν ελευθερα σε αυτα για να μην χρειαζεται να καταφευγουν στα φροντιστηρια.

Αγγελικη Μιχαηλ

Νεες απολυσεις στις Βασεις

Οι Αρχες των Βρεττανικων Βασεων αποφασισαν να απολυσουν αλλους 154 εργαζομενους. Οι απολυσεις στις βασεις δεν ειναι σημερινο προβλημα, εχουν αρχισει απο πολυ παλια. Απο τους 8.000 εργαζομενους που εργαζοντο αρχικα, σημερα εργαζονται μονο μερικες εκατονταδες.

Σ'ολες τις προηγουμενες περιπτωσεις απολυσεων, οι ηγεσιες των συντεχνιων κρατησαν μια σταση ανοχης χωρις να αντεδρασουν δυναμικα και αποτελεσματικα. Αντι να κλιμακωσουν τον αγωνα με κινητοποιησεις και απεργιες για να μη περασουν οι απολυσεις, κατεληξαν να διαπραγματευονται το ποσοι θα απολυθουν, με ποιους ορους και τι αποζημιωσεις θα παρουν.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων αποδεχομενες την λογικη των απολυσεων και το επιχειρημα των εργοδοτων οτι «τοσους χρειαζομαστε τοσους κραταμε» δεχτηκαν και τις προηγουμενες απολυσεις που ζητουσαν οι βασεις με την ιδιωτικοποιηση των Δημοσιων Εργων των Βασεων.

Τωρα με τις νεες 154 απολυσεις, οι ηγεσιες των συντεχνιων δηλωνουν οτι δεν θα δεκτουν καμια μειωση του προσωπικου. Ομως ο αγωνας εναντια στις απολυσεις δεν ειναι τωρα που επρεπε να ξεκινησει αλλα απο την εποχη που εγινε η πρωτη απολυση. Τοτε που οι εργαζομενοι ηταν πολλες χιλιαδες και ειχαν την δυναμη να αποτρεψουν τις απολυσεις. Ακομα και σημερα ομως που εχουν μεινει πολυ λιγοι, αντι οι ηγεσιες των συντεχνιων να ζητουν την απολυση ολων των Αγγλων εργαζομενων στις βασεις, για να μεινουν οι δουλειες για τους ντοπιους, καλυτερα να ζητησουν την συμπαρασταση τους ωστε να παλεψουν μαζι εναντια στις απολυσεις.

Μονο κερδιζοντας την συμπαρασταση ολων των εργαζομενων μεσα και εξω απο τις βασεις μπορουν να σταματησουν τις απολυσεις.

Α.Λ.

Το νομοσχεδιο για τους εκτακτους δεν δικαιωνει τον αγωνα τους

Εκατονταδες εκτακτοι εργαζομενοι στο δημοσιο συγκεντρωθηκαν στις 30 Οκτωβρη στα γραφεια της ΠΑΣΥΔΥ για να συζητησουν το ζητημα της μονιμοποιησης τους.

Μετα τον πολυμηνο αγωνα των εκτακτων, η επιτροπη οικονομικων της βουλης υποχρεωθηκε να προετοιμασει νομοσχεδιο που προβλεπει την μονιμοποιηση 1080 απ'αυτους.

Στο βαθμο που η μονιμοποιηση των 1080 υλοποιηθει θα ειναι ενα σημαντικο βημα προς τη σωστη κατευθυνση. Δυσκολα ομως μπορει να χαρακτηριστει και σαν η τελικη δικαιωση των εκτακτων.

Οι 700 ωρομισθιοι που εργαζονται στο δημοσιο δεν καλυπτονται απο το νομοσχεδιο που προετοιμαζει η Επιτροπη Οικονομικων.

Η κυβερνηση για να διασπασει τους εργαζομενους χρησιμοποιησε προσφατη αποφαση του Ανωτατου που ακυρωσε σαν "αντισυνταγματικο" τον διορισμο 129 ωρομισθιων πριν 5 χρονια σε θεσεις εκτακτων υπαλληλων.

Το ιδιο το νομοσχεδιο ομως δεν αναγνωριζει ουτε την πρoϋπηρεσια των 1080, που σε αρκετες περιπτωσεις ξεπερνα τα 10 χρονια. Ο διορισμος τους θα γινει με βαση την κλιμακα στην οποια προσληφθηκαν. Οι 120 λ.χ. που προσληφθηκαν πριν χρονια στην κλιμακα Α1 θα μονιμοποιηθουν σε αυτη την κλιμακα με ελαχιστες πιθανοτητες ανελιξης. Προκειται για καταφορη αδικια.

Μετα απο θυελλωδη συζητηση, η συνελευση των εκτακτων αποφασισε να δεκτει το νομοσχεδιο της Επιτροπης Οικονομικων (εστω κι' αν ακομα βρισκεται υπο επεξεργασια).

Στη συνελευση κυριαρχησε το ψευτικο διλημμα: ή μονιμοποιηση τωρα και οπως-οπως, ή ποτέ.

Ο προεδρος των εκτακτων, Αντρεας Οικονομιδης, παρουσιασε την συζητηση του νομοσχεδιου στην Επιτροπη Οικονομικων σαν το αποκορυφωμα της "ευαισθητοποησης και της καλης θελησης" της κυβερνησης και ιδιαιτερα του Γενικου Εισαγγελεα Αλεκου Μαρκιδη.

Αυτη η εικονα ειναι τελειως παραπλανητικη και μονο αυταπατες δημιουργει για αυτους που ταλαιπωρουν τους εκτακτους χρονια τωρα.

Το οτι σημερα συζητειται η μονιμοποιηση των 1080 ειναι αποτελεσμα του ιδιου του αγωνα των εκτακτων και της πιεσης που ασκηθηκε πανω στη κυβερνηση.

Με το τελος της συνελευσης, μπορουσε κι επρεπε να γινει διαδηλωση εξω απο τη Βουλη οπου συνεδριαζε η Επιτροπη Οικονομικων. Θα γινοταν ετσι καθαρο οτι οι εκτακτοι εχουν εμπιστοσυνη μονο στην ιδια τη δυναμη και την κινητοποιηση τους.

Η Επιτροπη Οικονομικων κατεληξε τελικα οτι για να αποφασισει την εστω κουτσουρεμενη μονιμοποιηση των εκτακτων θα πρεπει να εχει τη γνωμη και συγκαταθεση του Υπουργου Οικονομικων και του Γενικου Εισαγγελεα.

Κανενας εκτακος δεν εχει να περιμενει τιποτα το καλο απο αυτους. Ο Γενικος Εισαγγελεας ηδη "αποφανθηκε" οτι το νομοσχεδιο για μονιμοποιηση των εκτακτων ειναι "αντισυνταγματικο", ενω ο Υπουργος Οικονομικων ειναι γνωστος και σαν Υπουργος των περικοπων.

Ο εφιαλτης της προσβολης της μονιμοποιησης των εκτακτων απο "οποιονδηποτε", ακομα και αν περασει το νομοσχεδιο απο τη βουλη, θα κρεμμεται πανω απο τα κεφαλια ολων.

Ειναι πολυ πιθανο οτι οι εκτακτοι θα πρεπει να παρουν ξανα τον δρομο των κινητοποιησεων, κοντρα στην κωλυσιεργια και τους ελιγμους της Κυβερνησης και της Επιτροπης Οικονομικων. Και κοντρα στην προσπαθεια τους να κατατεμαχισουν τους εκτακτους συμφωνα με την κλιμακα στην οποια βρισκονται ή το χωρο στον οποιο εργαζονται.

Δαφνος Οικονομου

Ωρομισθιοι ΠΕΟ

Μια πετυχημενη απεργια που ομως ηταν διασπαστικη για τους εργατες

Εδω και αρκετο καιρο η Συντεχνια Κυβερνητικων ωρομισθιων εργατων της ΠΕΟ προετοιμαζοταν για απεργια δειχνοντας την αντιθεση της στο συστημα προσληψεων και αναβαθμισης που ακολουθουσε η Κυβερνηση.

Στις 16 του Οκτωβρη καλεσε 48ωρη απεργια σε ενδειξη διαμαρτυριας για τις διακρισεις σε βαρος των μελων της ΠΕΟ στις προσληψεις με αφορμη τη μη προσληψη ατομων στο Νοσοκομειο Λαρνακας που ηταν ειτε παιδια αγνοουμενων ή ειχαν μεσογειακη αναιμια και που για αρκετο καιρο εκτελουσαν εθελοντικα τα καθηκοντα στις θεσεις που προκυρηχτηκαν και που ουσιαστικα δικαιουνταν τις θεσεις.

Η απεργια τελικα εκλεισε μετα την πρωτη μερα αφου ο Υπουργος Υγειας υποχωρησε και δεχτηκε να γινουν κανονισμοι προσληψης. Η απεργια μπορει να θεωρηθει πετυχημενη αφου ολα τα μελη της ΠΕΟ σμμετειχαν στην απεργια και ο Υπουργος τελικα υποχωρησε.

Αυτο που δεν πετυχε ομως η απεργια ηταν να ενωσει ολους τους ωρομισθιους εργατες εναντια στην γενικη πολιτικη τη κυβερνησης στον κλαδο των κυβερνητικων εργατων.

Απεναντιας η απεργια που καλεστηκε μονο απο την ΠΕΟ, πραγματοποιηθηκε μεσα σε κλιμα διασπασης των εργαζομενων. Περιοριστηκε ουσιαστικα σε θεματα που διασπουν τους εργατες οπως, το γιατι εσυ και οχι εγω, και εμοιαζε να στρεφεται εναντια στη ΣΕΚ και τους εργατες μελη της. Εμοιαζε να τους κατηγορει σαν συνυπευθυνους για τις διακρισεις σε βαρος των μελων της ΠΕΟ και οτι αυτοι καρπουνται την ευνοιοκρατια της Κυβερνησης.

Δεν ειναι τυχαιο που υπηρξαν καποιες κοντρες αναμεσα στους ιδιους τους εργατες της ΣΕΚ και της ΠΕΟ στους χωρους δουλειας αφου οπως ηταν αναμενομενο η ΣΕΚ εκανε οτι μπορουσε για να σαμποταρει την απεργια.

Αυτο ηταν μια κατασταση που μπορουσε να αποφευχθει. Ολοι οι κυβερνητικοι εργατες, και της ΠΕΟ και της ΣΕΚ εχουν πολλα προβληματα και θα μπορουσαν να απεργησουν μαζι. Υπαρχει μεγαλη ελλειψη προσωπικου που τους αναγκαζει καθημερινα να δουλευουν με φοβερα εντατικους ρυθμους μεσα σε δυσκολες συνθηκες ενω εδω και αρκετο καιρο εκκρεμει αιτημα για αναβαθμιση των κλιμακων. Αυτα ειναι αιτηματα που ενωνουν τους 8 περιπου χιλιαδες ωρομισθιους κυβερνητικους και θα μπορουσαν να τους κινητοποιησουν ολους.

Παρ ολα αυτα οι ηγεσιες των συντεχνιων οχι μονο δεν κινητοποιουν τους ωρομισθιους γι αυτα τα αιτηματα αλλα καθε φορα που μπαινει πιεση απο τους ιδιους τους εγατες μεσα απο τις Γενικες Συνελευσεις τους για κινητοποιησεις προσπαθουν με διαφορες δικαιολογιες οπως οτι ταχα «ο κοσμος δεν τραβα για απεργιες» «δεν θελει να χασει μεροκαματα» και αλλα παρομοια να αποθαρρυνουν τους εργατες.

Η συμμετοχη ομως σε ποσοστο 100% των μελων της ΠΕΟ, στην τελευταια απεργια παρα τον λαθος προσανατολισμο της, εδειξε ποσο ψευτικα ειναι αυτα τα διλημματα. Η διαθεση του κοσμου να αγωνιστει για τα δικαια του υπαρχει. Εκεινο που δεν υπαρχει ειναι η αντιστοιχη διαθεση απο τη συνδικαλιστικη ηγεσια να καλεσει και να οργανωσει αγωνες που να στοχευουν στην ενοτητα των εργατων και για καλυτερες συνθηκες δουλειας και μισθους.

Στις 16 του Οχτωβρη φανηκε πως οι συντεχνιακοι οταν θελουν ξερουν να οργανωνουν πετυχημενες απεργιες. Οταν θιγονται τα δικα τους συμφεροντα, η θεση τους σαν διαπραγματευτες - διαμεσολαβητες της εργατικης ταξης με την εργοδοσια και οταν απειλειται ο ελεγχος τους πανω στους εργαζομενους που αναμεσα στα αλλα εξασφαλιζεται και με τα παζαρια για τις προσληψεις και τις προαγωγες μπορουν να κινητοποιησουν τους εργατες.

Αυτο ηταν μια σημαντικη εμπειρια που θα την θυμηθουν οι ωρομισθιοι την επομενη φορα που θα χρειαστει να κινητοποιηθουν για τα αιτηματα τους. Θα ειναι μια εμπειρια που θα μπορει να χρησιμοποιηθει για να πιεσει την ηγεσια των συντεχνιων να κινητοποιηθει και να κινητοποιησει τους εργατες. Μονο που την επομενη μαχη θα πρεπει να την δωσουν ενωμενοι οι εργατες. Προς αυτη τη κατευθυνση ειναι που πρεπει να δουλεψουν οι αγωνιστες εργατες μεσα στους ωρομισθιους, αξιοποιωντας τα συμπερασματα αυτης της απεργιας.

Ντινος Ιασωνος

Αφυπηρετηση στα 63 θα φερει αυξηση της ανεργιας

Η κυβερνηση θελει να αυξησει το οριο αφυπηρετησης των δημοσιων και ημικρατικων υπαλληλων απο τα 60 στα 63. Η δικαιολογια που προβαλλει ειναι ταχα η αναγκη εξισωσης του οριου αφυπηρετησης εργαζομενων στο δημοσιο μ'αυτο του ιδιωτικου τομεα.

Εχει ξεκινησει μαλιστα αυτη την προσπαθεια απο τους εργαζομενους στην Αρχη Βιομηχανικης Καταρτησης, τους οποιους εκβιαζει να δεχτουν την αυξηση του οριου αφυπηρετηση στα 63 για να ανανεωσει την Συλλογικη Συμβαση.

Αν περασει η αυξηση του οριου απο τα 60 στα 63 η κυβερνηση θα κερδισει χοντρα λεφτα σε βαρος των εργαζομενων. Οι δημοσιοι και ημικρατικοι οχι μονο θα δουλευουν για τρια χρονια παραπανω, αλλα θα χασουν και για τρια χρονια την συνταξη τους και θα καθυστερησουν να παρουν τα λεφτα του εφαπαξ. Ακομα για τρια χρονια δεν θα προσλαβει κανενα νεο υπαλληλο, στις θεσεις αυτες, και δεν θα καμει προαγωγες.

Αυτο δεν κτυπα μονο τους δημοσιους αλλα ολους τους εργαζομενους και ιδιαιτερα τους νεολαιους. Οι καταλογοι των ανεργων αποφοιτων, των σχολειων, του ΑΤΙ, της Νοσηλευτικης, και αλλων κολλεγιων καθως και των πανεπιστημιων θα γινουν ακομα πιο μακριοι. Αυτο θα επιρεασει με τη σειρα του τα μεροκαματα και τις κατακτησεις και οσων θα δουλευουν.

Οι εργαζομενοι στο δημοσιο πρεπει να αντιδρασουν αμεσα σε αυτη την απειλη. Η αντισταση στην αυξηση του οριου αφυπηρετησης ειναι ενας αγωνας που δεν αφορα μονο τους δημοσιους που κτυπιουνται τα κεκτημενα τους, αλλα και καθε εργαζομενο γιατι ειναι ενας αγωνας εναντια στην ανεργια, στο παγωμα των προσληψεων, στη λιτοτητα και τις περικοπες. Ειναι ενας αγωνας σε τελευταια αναλυση για καλυτερες υπηρεσιες.

Η εξισωση των δημοσιων με τους ιδιωτικους μπορει να γινει με την μειωση του οριου αφυπηρετησης στον ιδιωτικο τομεα και οχι με την αυξηση του οριου στους δημοσιους. Αυτη την απαντηση ειναι που πρεπει να δωσει η ΠΑΣΥΔΥ στην κυβερνηση και να κινητοποιησει τους δημοσιους μαζι με τους ιδιωτικους που ζητουν αυτη τη στιγμη μειωση του οριου συνταξης οπως οι οικοδομοι και οχι να προσανατολιζεται σε προσφυγές στο Ανωτατο Δικαστηριο και αλλα παρομοια.

Αυτος ειναι ο τροπος να υπερασπιστει τα κεκτημενα των δημοσιων υπαλληλων και να κτισει την ταξικη ενοτητα μεταξυ δημοσιων και ιδιωτικων. Ετσι μπαινουν και οι βασεις για τη δημιουργια ενος δυνατου εργατικου μετωπου που θα μπορει να σπασει συνολικα τη πολιτικη της λιτοτητας, της ανεργιας και των περικοπων που εφαρμοζει η κυβερνηση.

Νικος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

ΘΕΑΤΡΟ

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΝΤ "Η σημασια του να ειναι κανεις σοβαρος"

Αυτες τις μερες ο ΘΟΚ ανεβαζει το εργο του Οσκαρ Ουαϊλντ "Η Σημασια του να ειναι κανεις Σοβαρος". Το εργο γραφτηκε και πρωτοπαιχτηκε το 1895. Σ' αυτο ο Οσκαρ Ουαϊλντ διακωμωδει με τρομερη εξυπναδα το γαμο, την οικογενεια, την εκκλησια και τις ψευτικες αξιες των αστων.

Ο Οσκαρ Ουαϊλτ στη Νεα Υορκη το 1882

Ο σκηνοθετης της παραστασης του ΘΟΚ σε μια συνεντευξη στην τηλεοραση, υποσχεθηκε "πολυ γελιο". Στην πρεμιερα του εργου ομως πολυ λιγο γελιο ακουστηκε. Ισως γιατι οι περισσοτεροι απο αυτους που πανε στις πρεμιερες του θεατρου αισθανθηκαν οτι ηταν η δικια τους ζωη που παιζονταν στη σκηνη και αυτο δεν τους αρεσε!

Ποιος ηταν ο Οσκαρ Ουαϊλντ;

Ο Οσκαρ Ουαϊλντ γεννηθηκε στο Δουβλινο της Ιρλανδιας το 1854 απο αστικη οικογενεια. Εκανε κλασσικες σπουδες στο Δουβλινο και την Οξφορδη. Εντυπωσιαζε παντου με το πνευμα και το ποιητικο του ταλεντο. Εγραψε ποιηματα, δοκιμια και θεατρικα εργα. Εγκατασταθηκε στο Λονδινο το 1880 και το 1884 παντρευτηκε και απεκτησε δυο παιδια. Στο Λονδινο εγινε το ινδαλμα των κοσμικων σαλονιων ενω τα εργα του εσπαζαν τα ταμεια και ανεβαιναν στα μεγαλυτερα θεατρα.

Το 1892 ερωτευεται τον Λορδο Αλφρεντ Νταγκλας. Αυτη η σχεση στη Βικτωριανη Αγγλια θα αποβει μοιραια για τη ζωη του. Το 1895 κατηγορειται για ομοφυλοφιλια και δικαζεται. Ας σημειωθει πως μολις 10 χρονια πριν, το 1885, ποινικοποιειται με νομο για πρωτη φορα η ομοφυλοφιλια.

Ετσι, την περιοδο της δικης, το σεμνοτυφο και διπλοπροσωπο βικτωριανο κοινο απολαμβανει τα εργα του "Η Σημασια του να ειναι κανεις Σοβαρος" και το "Ο Ιδανικος Συζυγος" στα θεατρα του Λονδινου, αλλα το ονομα του Οσκαρ Ουαιλντ σκεπαζεται στις επιγραφες και τα προγραμματα! Στη δικη χρησιμοποιουν τα ιδια του τα θεατρικα εργα σαν αποδειξη της "ηθικης" του, βρισκεται ενοχος ομοφυλοφιλων σχεσεων και καταδικαζεται σε 2 χρονια φυλακιση με καταναγκαστικα εργα. Η γυναικα του αλλαζει το ονομα της, αρνειται να τον δει και του απαγορευει να ξαναδει τα παιδια του. Απο τη φυλακη ο Οσκαρ Ουαϊλντ στελνει ενα μεγαλο γραμμα στον αγαπημενο του Αλφρεντ Νταγκλας, που οταν εκδιδεται αργοτερα σαν βιβλιο με τον τιτλο De Profundis - Εκ Βαθεων-, σημειωνει μεγαλη επιτυχια. Αποφυλακιζεται το 1897 και πηγαινει στη Γαλλια οπου ατιμασμενος, πνιγμενος στα χρεη, αρρωστος, μονος και καταβεβλημενος απο τη φυλακη, πεθαινει σε ενα αθλιο δωματιο στο Παρισι το 1900 σε ηλικια 46 ετων.

Ο Οσκαρ Ουαϊλντ μισουσε τον καπιταλισμο της εποχης του και την "αξιοπρεπεια" που επνιγε το αυθορμητο και τη χαρα απο τη ζωη των ανθρωπων. Οι πολιτικες του ιδεες διαφαινωνται στα εργα του "Το Πορτραιτο του Ντοριαν Γκρεϋ" και στο "Η Σημασια του να ειναι κανεις Σοβαρος", οπου οι πρωταγωνιστες του εργου εχουν εφευρει ανυπαρκτα προσωπα για τη διπλη τους ζωη. Ο Οσκαρ Ουαϊλντ ονειρευοταν μια κοινωνια οπου ο καθε ενας θα ειναι ελευθερος να εκφραστει οπως θελει.

Το 1890 εκδιδεται το εργο του "Η ψυχη του Ανθρωπου στο Σοσιαλισμο", οπου μιλαει για καταργηση της ατομικης ιδιοκτησιας ετσι ωστε "να κτιστει η κοινωνια σε μια καινουργια βαση ωστε να ειναι αδυνατο να υπαρξει η φτωχεια". Εκει ακομα λεει γι αυτους που δεν δεχονται την ελεημοσυνη: "Γιατι να αισθανωνται ευγνωμοσυνη για τα ψιχουλα που πεφτουν απο τα τραπεζια των πλουσιων; Θα επρεπε να καθωνται οι ιδιοι σ' αυτα τα τραπεζια, και αρχιζουν να το καταλαβαινουν." Λεει ακομα πως ο σοσιαλισμος θα σημαινει το τελος του γαμου και της οικογενειακης ζωης αφου οι σχεσεις θα ειναι ανοιχτες και ελευθερες. Κι ακομα, πως θα σημαινει το τελος του εγκληματος, αφου οι εγκληματιες "ειναι απλα αυτο που θα ηταν οι συνηθισμενοι κοινοι ανθρωπου αν δεν ειχαν αρκετα να φανε".

Η κριτικη του για την ηθικη της εποχης του ειναι βεβαια συνδεδεμενη με την ομοφυλοφιλια του, οπως και οι κρυφες και παραλληλες ζωες των χαρακτηρων στο εργο "Η Σημασια του να ειναι κανεις Σοβαρος" και σιγουρα αντανακλουν και την δικη του κατασταση οπου απο τη μια ειναι αναγκασμενος να ειναι ενας αξιοπρεπης κυριος με γυναικα και παιδια και απο την αλλη πληρωνει τους εκβιαστες που τον απειλουν να δημοσιοποιησουν τις σχεσεις του με αλλους ανδρες.

Η εμπειρια του στη φυλακη επιβεβαιωσε την απεχθεια του για τις αξιες της κοινωνιας και τη συμπαθεια του για τα θυματα της. Γραφει: "Οι φυλακισμενοι σαν ταξη ειναι καλοκαρδοι και συμπασχουν με τους συντροφους τους...Δεν ειναι οι φυλακισμενοι που χρειαζονται αλλαγη αλλα οι φυλακες". Για τη φυλακη εγραψε επισης για τις αθλιες συνθηκες, για τη σκληροτητα των δεσμοφυλακων, για τη συμπεριφορα στα παιδια.

Ωστοσο, παρολο που ηξερε την σαπιλα της κοινωνιας και ηθελε μια δικαιη κοινωνια, δεν μπορεσε να δει πως θα μπορουσαμε να γκρεμισουμε αυτη την κοινωνια και να κτισουμε την καινουργια. Ο συλλογικος αγωνας δεν αναφερεται πουθενα. Ισως αν ζουσε μερικα χρονια ακομα θα μπορουσε να δει αυτη την απελευθερωση του ανθρωπου να πραγματοποιειται στη Ρωσικη Επανασταση που εστω και για λιγα χρονια, μπορεσε να δειξει το δρομο για αυτη την απελευθερωση και τη δικαιωση.

Τζενη Αλβανου

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου
Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

6/11: Βοηθα ο Ραδιομαραθωνιος;

13/11:Η δεκαετια των μεγαλων ευκαιριων

20/11: Παλαιστινη: Ποιος ο δρομος για την Ειρηνη.

27/11: Μετρανε οι ταξεις σημερα;

Πυρηνας Αγλαντζιας
Συνεδριαζει καθε Πεμπτη στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 7:30μμ

7/11: Η δεκαετια των μεγαλων ευκαιριων

14/11: Παλαιστινη: Ποιος ο δρομος για την Ειρηνη.

21/11: Μετρανε οι ταξεις σημερα;

28/11: Ο Οχτωβρης του 1917

Πυρηνας Στροβολου
Συνεδριαζει στο Στροβολο, καθε Τριτη, οδος Πτολεμαΐδας 7:00μ.μ.

5/11: Ουγγαρια 56: Εξεγερση εναντια στο Σταλινισμο

12/11: Η δεκαετια των μεγαλων ευκαιριων

19/11: Βοηθα ο Ραδιομαραθωνιος;

26/11: Μετρανε οι ταξεις σημερα;

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

8/11: Η δεκαετια των μεγαλων ευκαιριων

15/11:Πολυτεχνειο '73: Η εξεγεση.

22/11: Ειναι η ανθρωπινη φυση εμποδιο για το σοσιαλισμο;

29/11: Μετρανε οι ταξεις σημερα.

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα
της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»
Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
Fax - τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10
ΟΝΟΜΑ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΟΥΓΓΑΡΙΑ '56

Επαναστατικες ρωγμες στο σταλινισμο

Τον Οκτωβρη του 1956, μεσα στις πιο μαυρες στιγμες του Ψυχρου Πολεμου, μια εργατικη επανασταση στην καρδια της Ανατολικης Ευρωπης εκανε τα θεμελια των χωρων του "υπαρκτου σοσιαλισμου" να τριξουν.

Η εξεγερση των Ουγγρων εργατων και φοιτητων αποτελεσε για ενα κομματι αγωνιστων μια πρωτη αμφισβητηση για τον δηθεν "σοσιαλιστικο" χαρακτηρα των σταλινικων καθεστωτων. Η δημιουργια των εργατικων συμβουλιων αποδεικνυε οτι τα ολοκληρωτικα καθεστωτα του "υπαρκτου σοσιαλισμου" δεν ηταν ουτε ανικητα αλλα ουτε και σοσιαλιστικα.

Ο θανατος του Σταλιν το 1953 και η κριση που χτυπουσε την πορτα των οικονομιων της ΕΣΣΔ και της Ανατολικης Ευρωπης, ανοιξε μια περιοδο συγκρουσεων στην κορυφη των κυριαρχων ταξεων αυτων των χωρων. Για τους εργατες αυτη η κατασταση ηταν μια ευκαιρια να εκδηλωσουν για πρωτη φορα την αντισταση τους. Το 1953 ξεσπασαν απεργιες στην Ανατολικη Γερμανια, την Τσεχοσλοβακια και τα ανθρακωρυχεια της Σιβηριας, που ολες τους πνιγηκαν στο αιμα. Το 1956 ηρθε η σειρα των εργατων της Πολωνιας και της Ουγγαριας.

Εξεγερση

Στις 22 Οκτωβρη του 1956 οι γενικες συνελευσεις των φοιτητων της Βουδαπεστης αποφασισαν να καλεσουν μια διαδηλωση συμπαραστασης στους εξεγερμενους "Πολωνους αδελφους μας". Η απαγορευση της διαδηλωσης απο τη σταλινικη κυβερνηση της Ουγγαριας αγνοηθηκε και πανω απο 100.000 ατομα γεμισαν τους δρομους της πολης.

Οι διαδηλωτες καταστρεψαν το γιγαντιαιο αγαλμα του Σταλιν στο κεντρο της πολης. Πολιορκησαν τον ραδιοφωνικο σταθμο και απωθησαν την αστυνομια που προσπαθουσε να τους σταματησει με δακρυγονα. Ξαφνικα, ενας εργατης επεσε νεκρος απο τους πυροβολισμους της αστυνομιας. Ετσι αρχισε η επανασταση.

Οι εργατες που συμμετειχαν στη διαδηλωση φερνουν τα νεα στα εργοστασια. Πολλοι εργαζομενοι αφηνουν τις δουλειες τους και συγκεντρωνονται στα οδοφραγματα. Καποιοι πηγαινουν στους στρατωνες και απευθυνονται στους στρατιωτες, αλλοι οπλιζονται με τουφεκια που παιρνουν απο ομιλους σκοποβολης.Τα γραφεια του κυβερνωντος Κουμμουνιστικου Κομματος δεχονται απανωτες επιθεσεις.

Τα τανκς του στρατου της πρωην ΕΣΣΔ και των δυναμεων του Συμφωνου της Βαρσοβιας, που απο το τελος του Β' Παγκοσμιου Πολεμου στρατοπεδευσαν στην Ουγγαρια,περιπολουν στην πολη, αλλα δεν τολμουν να επεμβουν.

Η σταλινικη κυβερνηση δοκιμαζει να χρησιμοποιησει μοναδες του ουγγρικου στρατου, αλλα καταλαβαινει οτι δεν μπορει να ελεγξει την κατασταση καθως υπαρχουν στρατιωτες που μοιραζουν οπλα στον κοσμο. Στις 24 Οκτωβρη, ο γενικος γραμματεας του Κομματος Γκυρο παραιτειται και τη θεση του αναλαμβανει ο Κανταρ. Πρωθυπουργος διοριζεται ο "μεταρρυθμιστης" Ναγκυ σε μια προσπαθεια να εκτονωθει η οργη του κοσμου. Η πρωτη παραχωρηση που κανει στους εξεγερμενους ειναι η αποσυρση των ρωσικων τανκς απο τους δρομους της Βουδαπεστης.

Ενω το κεντρο της Βουδαπεστης φλεγοταν απο την εξεγερση, οι εργατες στα βιομηχανικα προαστια και σε πολλες πολεις της επαρχιας επαιρναν τον ελεγχο των τοπικων κοινωνιων στα χερια τους δημιουργωντας "επαναστατικα ή εργατικα συμβουλια". Στο Γκυορ και στο Μισκολκ "εθεσαν τους ραδιοφωνικους σταθμους στην υπηρεσια των εργαζομενων".

Εργατικα συμβουλια

Ο προεδρος του συμβουλιου του εργοστασιου "Μπορσοντ", διαβασε απο το Ραδιο Μισκολκ το ψηφισμα με τα αιτηματα των εργατων:

"Θελουμε να φυγει αμεσως ο ρωσικος στρατος. Θελουμε μια κυβερνηση που να εκφραζει τα συμφεροντα των εργαζομενων και οχι των γραφειοκρατων. Επαναλαμβανουμε οτι δεν θα επιστρεψουμε τη γη στους τσιφλικαδες, ουτε τα εργοστασια στους καπιταλιστες που υπηρχαν πριν απο τον πολεμο. Απαιτουμε τον σχηματισμο Επαναστατικου Πανουγγρικου Συμβουλιου, βασισμενου στα εργατικα συμβουλια των περιφερειων, απο δημοκρατικα εκλεγμενους αντιπροσωπους."

Στις 3 Νιοβρη, οι Ρωσοι καλεσαν αντιπροσωπεια της νεας κυβερνησης για διαπραγματευσεις. Ομως, αντι για διαπραγματευσεις συνελαβαν την αντιπροσωπεια και την φυλακισαν. Οι περισσοτεροι εκτελεστηκαν λιγους μηνες αργοτερα.

Στο μεταξυ, οι μοναδες του ρωσικου στρατου ειχαν αντικατασταθει με ειδικες δυναμεις, αφου οι ρωσοι φανταροι ειχαν δειξει διαθεση συναδελφωσης με τους διαδηλωτες. Τα ξημερωματα της 4 Νιοβρη, εισεβαλαν στη Βουδαπεστη 200.000 στρατιωτες και 3.000 τανκς του στρατου των χωρων του Συμφωνου της Βαρσοβιας. Αυτη η επεμβαση ειχε τη συγκαταβαση του γραμματεα του ουγγρικου Κ.Κ, του Κανταρ.

Οι Ουγγροι εργατες, στη Βουδαπεστη και σε πολλα εργατικα προαστια αντισταθηκαν με ντουφεκια και αυτοσχεδιες βομβες μολοτοφ.

Οι συγκρουσεις συνεχιστηκαν για μια βδομαδα. Τα θυματα της σφαγης υπολογιζονται σε 20.000 νεκρους. Οι δυτικες κυβερνησεις αποφευγουν να καταγγειλουν την σφαγη και ο προεδρος των ΗΠΑ Αιζενχαουερ δηλωνει. *"Οι ΗΠΑ ποτε δεν προωθουν ανοιχτες εξεγερσεις εναντια σε κυβερνησεις ουτε επεμβαινουν στα εσωτερικα αλλων χωρων""*.

Τα ρωσικα τανκς ελεγχαν τους δρομους. Οχι ομως και τους Ουγγρους εργατες. Την βαρβαρη καταστολη ακολουθησε μια απο τις πιο δυνατες και μακροχρονιες γενικες απεργιες στην ιστορια. Η βιομηχανικη παραγωγη σταματησε για δεκαπεντε μερες, το ιδιο και η παραγωγη ηλεκτρικου ρευματος. Οι τηλεπικοινωνιες διακοπηκαν και οι εργαζομενοι επετρεπαν τη χρηση τους μονο για τον συντονισμο των εργατικων συμβουλιων.

Στις 14 Νιοβρη ιδρυεται το πρωτο πραγματικο σοβιετ στη Ευρωπη, μετα απο σχεδον 40 χρονια, το : "Το Κεντρικο Εργατικο Συμβουλιο της Βουδαπεστης" που στις 21 Νιοβρη ανακοινωνει οτι στοχος ειναι ενα οικονομικο και κοινωνικο συστημα που θα εχει σα βαση την εργατικη εξουσια.

Ομως η συνυπαρξη των συμβουλιων με την κυβερνηση Κανταρ ηταν αδυνατο να συνεχιστει για πολυ. Οπως σε καθε περιπτωση διπλης εξουσιας, η πλαστιγγα γερνει αργα η γρηγορα προς τη μια πλευρα. Η ελλειψη της δυναμης εκεινης, του Επαναστατικου Κομματος, που θα εγερνε την πλαστιγγα προς τη μερια της νικης της εργατικης ταξης οδηγησε στην ηττα της επαναστασης.

Η Ουγγρικη Επανασταση θαφτηκε συνειδητα τοσο απο τις αρχουσες ταξεις οσο και τα Κ. Κ της Δυσης.

Οι μεν πρωτοι εριξαν οπως παντα τα κροκοδειλια δακρυα τους αλλα στην ουσια ετρεμαν τη νικη μιας επαναστασης που θα εφερνε την εξουσια των εργατων στην καρδια της Ευρωπης. Τα δε Κ.Κ υποστηριξαν την επεμβαση των Ρωσων στην Ουγγαρια και την καταστολη της εξεγερσης και αποκαλουσαν τους εξεγερμενους εργατες "φασιστες" και "πρακτορες του ιμπεριαλισμου".

Ομως η πραγματικοτητα ηταν δυσκολο να κρυφτει απο τους εργατες ολου του κοσμου. Ηταν η πρωτη μεγαλη κριση που κτυπησε τα Κ.Κ. Δεκαδες χιλιαδες μελη τους αποχωρησαν μετα τα γεγονοτα στην Ουγγαρια επειδη αποκαλυψαν το πραγματικο προσωπο των κρατικοκαπιταλιστων καθεστωτων.

Ακομα και σημερα, σαραντα χρονια μετα τα Κ.Κ. δεν τολμουν να πουν την αληθεια για την εξεγερση των ουγγρων εργατων. Η «Χαραυγη» σε αρθρο της που δημοσιευσε με αφορμη την επετειο της εξεγεσης αναφερεται σε «Βρετανικο δαχτυλο στην Ουγγαρια του '56».

Ο λογος ειναι γιατι ουτε και σημερα δεν αντεχουν αυτο που εφερε στο προσκηνιο η εξεγερση των Ουγγρων εργατων: το οραμα ενος σοσιαλισμου απο τα κατω, στηριγμενου στη αυτοδραση και οργανωση των ιδιων των εργατων.

Μυριανθη Λοϊζου

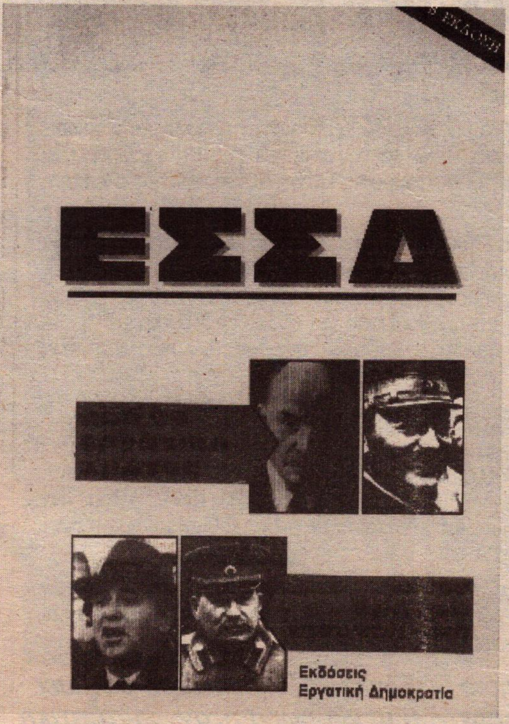

Ενα βιβλιο απαραιτητο για να κατανοησουμε τη φυση των καθεστωτων της πρωην ΕΣΣΔ και των αλλων χωρων της Α. Ευρωπης. Ενα βιβλιο που εξηγα γιατι αυτα τα καθεστωτα δεν ειχαν καμια σχεση με το σοσιαλισμο. Ενα αναγκαιο βοηθημα για καθε σοσιαλιστη.

εργατικη δημοκρατια

Κατω τα χερια απο το δικαιωμα στην απεργια

Η κυβερνηση θελει ταχα να 'ρυθμισει' νομοθετικα το δικαιωμα της απεργιας σε "ουσιωδεις υπηρεσιες". Πολυ σωστα οι συντεχνιες καταγγειλαν το νομοσχεδιο της κυβερνησης σαν προσπαθεια καταργησης του δικαιωματος της απεργιας.

Κανενας εργαζομενος δεν εχει καμμια αμφιβολια οτι η κυβερνηση θελει να ποινικοποιησει το δικαιωμα των εργαζομενων στην απεργια για ν'αποδυναμωσει την διεκδικηση των αιτηματων τους.

Ουτε ειναι τυχαιο οτι οι "ουσιωδεις υπηρεσιες" ειναι κρατικοι και ημικρατικοι οργανισμοι που βρισκονται στο στοχαστρο των ιδιωτικοποιησεων οπως, Ταχυδρομεια, Κυπριακες Αερογραμμες, ΑΗΚ, ΑΤΗΚ, Αρχη Λιμενων, Διϋλιστηρια κλπ.

Ουτε βεβαια ειναι τυχαιο οτι το θεμα της απαγορευσης των απεργιων μπαινει σε μια περιοδο οπου η κυβερνηση και οι εργοδοτες θελουν να πετσοκοψουν την ΑΤΑ.

Ξερουν πολυ καλα οτι και οι ιδιωτικοποιησεις οπως και η καταργηση της ΑΤΑ θ'ανοιξουν δυο μεγαλα μετωπα με τους εργαζομενους. Ξερουν επισης πολυ καλα με ποιο τροπο οι εργαζομενοι απαντησαν σε τετοιες επιθεσεις στην Ελλαδα, την Γαλλια, την Ιταλια και αλλου. Ολοι εχουμε δει τις μαζικες κινητοποιησεις, απεργιες και καταληψεις των εργαζομενων σ'αυτες τις χωρες.

Αυτην ακριβως την αντιδραση ειναι που φοβαται και η κυβερνηση του Κληριδη. Γι'αυτο θελει να σταματησει παρομοιες κινητοποιησεις απαγορευοντας τις απεργιες.

Ο 'φιλελευθερος' Υπουργος Εργασιας Μουσιουτας μιλωντας για το νομοσχεδιο της κυβερνησης λεει πως η 'ρυθμιση' της απαγορευσης των απεργιων με νομο ειναι αναγκαια επειδη ο Κωδικας Βιομηχανικων Σχεσεων δημιουργει μονο ηθικη υποχρεωση για τους εργαζομενους.

Αυτοι που καταπατουν τον Κωδικα οποτε θελουν και χωρις κανενα προβλημα ειναι τα αφεντικα. Για τους εργαζομενους ο Κωδικας αυτος μεχρι τωρα ειναι ενα φρενο στις κινητοποιησεις και τους αγωνες τους. Δηλαδη στη πραγματικοτητα φωναζει ο κλεφτης για να φοβηθει ο νοικοκυρης.

Οι Συντεχνιες δεν πρεπει να δεχτουν την απαγορευση της απεργιας ουτε με νομο αλλα ουτε και με "τροποποιησεις" στον Κωδικα Βιομηχανικων Σχεσεων.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων συζητωντας τετοιες τροποποιησεις γινονται συνενοχες στην προσπαθεια καταργησης της απεργιας και δενουν τα ιδια τους τα χερια απεναντι στα αφεντικα. Το δικαιωμα της απεργιας κερδηθηκε μεσα απο αγωνες και γι'αυτο καμμια ηγεσια δεν μπορει και δεν πρεπει να το διαπραγματευθει.

Η κυβερνηση και τα αφεντικα εδειξαν οτι ειναι αποφασισμενοι να εξαπολυσουν μια συνολικη επιθεση εναντια στους εργαζομενους, με τις ιδιωτικοποιησεις, παγωμα των μισθων και προσληψεων, με πετσοκομμα της ΑΤΑ και με απαγορευση των απεργιων.

Γι'αυτο λοιπον και η απαντηση απο την πλευρα μας πρεπει να ειναι το ιδιο συνολικη. Ν'απαντησουμε με αγωνες σε ολα τα μετωπα που ανοιγει η κυβερνηση εδω και τωρα.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ

Αγωνας εναντια στις ιδιωτικοποιησεις

"Αν πουλησουν μια καρεκλα θα τα πουλησουν ολα"

Στις 21 Οκτωβρη ολα τα ταχυδρομεια κατεβηκαν σε απεργια. Κανενα ταχυδρομικο γραφειο δεν λειτουργησε και οι ταχυδρομικοι συγκεντρωθηκαν εξω απο τα μεγαλα γραφεια της υπηρεσιας σε ολες τις πολεις. Μονιμοι, εκτακτοι, οδηγοι, καθαριστριες ηταν ολοι εξω με τα πλακατ.

Η 24ωρη προειδοποιητικη απεργια ηταν η αρχη του αγωνα των ταχυδρομων στην αποφαση της κυβερνησης να πουλησει ορισμενες υπηρεσιες του ταχυδρομειου σε ιδιωτες. «*Αν πουλησουν μια καρεκλα θα τα πουλησουν ολα*» οπως πολυ χαρακτηριστικα δηλωσε ενας ταχυδρομικος.

Ο θυμος και η αγανακτηση των εργαζομενων ηταν διαχυτα. Ενας διανομεας μας ειπε:

"Κατα μεσο ορο καλυπτω καθημερινα μια διαδρομη 46 χλμ. Πρεπει να καλυψω μεσα σε 3 ωρες 2.500 σπιτια με την μοτορα, σταματωντας απο πορτα σε πορτα. Οταν εχω να κανω διανομη τους λογαριασμους του τηλεφωνου, ηλεκτρισμου δεν μπορω να τελειωσω την διανομη".

"Η κυβερνηση μας κοροϊδευει, δεν προσλαμβανει προσωπικο, υπαρχουν πανω απο 100 κενες θεσεις που δεν τις συμπληρωνει και ερχεται να παραχωρησει υπηρεσιες στους ιδιωτες γιατι ταχα δεν υπαρχει προσωπικο" μας ειπε ενας ταχυδρομος στην Προδρομου. Ενας αλλος συμπληρωσε "πολλοι απο εμας ειμαστε εκτακτοι για 9 χρονια και δεν μας μονιμοποιουν και εργαζομαστε 6 μερες αντι πενθημερη. Πρεπει να παρουμε τις μοτορες μας και να κανουμε πορεια στο προεδρικο".

Οι ταχυδρομικοι εχουν απολυτο δικηο. Τα ταχυδρομεια βγαζουν 2,5 εκατομμυρια λιρες κερδος πανω στις πλατες των ταχυδρομικων των οποιων ο μισθος δεν ξεπερνα τις 400 λιρες με 8 χρονια υπηρεσια. Τωρα η κυβερνηση θελει να τα κανει δωρο στους καρχαριες των ιδιωτικων εταιριων, οπως η GROUP 4 και η DHL.

Αν τα ταχυδρομεια ιδιωτικοποιηθουν δεκαδες εργαζομενοι με τις οικογενειες τους θα βρεθουν στο δρομο. Κι αυτοι που θα μεινουν θα πρεπει να αυξησουν ακομα περισσοτερο την παραγωγικοτητα τους. Διαφορετικα θα ακολουθησουν τους προηγουμενους στην ανεργια.

Οσο για το μυθο οτι η κυβερνηση νοιαζεται για την "βελτιωση των υπηρεσιων" και ιδιαιτερα στις αγροτικες περιοχες, ας μην ξεγελιομαστε. Οι Ζιβαναρηδες και οι Σιακολες των ταχυδρομειων δεν ενδιαφερονται για τις αναγκες των ανθρωπων. Εκει που θα εχουν μεγαλυτερα κερδη εκει θα πανε. Στη Λευκωσια, στην Λεμεσο, στην Λαρνακα και Παφο. Και δεν ειναι μονο οι υπηρεσιες που θα γινουν χειροτερες. Θα γινουν κι ακριβοτερες. Ηδη η κυβερνηση ανακοινωσε οτι απο τον Γεναρη του 1997 θα αυξησει τα ταχυδρομικα τελη!

Βεβαια τα σχεδια της κυβερνησης δεν τελειωνουν εδω. Αυτη ειναι μονο η αρχη. Στο στοχαστρο των ιδιωτικοποιησεων βρισκονται κι αλλες δημοσιες και ημικρατικες υπηρεσιες: τα αεροδρομια, τα λιμανια, η Ηλεκτρικη, οι Τηλεπικοινωνιες, το ΡΙΚ, τα Διϋλιστηρια, οι Κυπριακες Αερογραμμες και αλλες.

Αυτο το καταλαβαινουν πολυ καλα οι ταχυδρομικοι που εγραψαν στα πλακατ "Τωρα ξεπουλανε τα ταχυδρομεια, αυριο ποιος εχει σειρα;"

Η κυβερνηση ισχυριζεται οτι πρεπει να εναρμονιστουμε με την Ευρωπαϊκη Ενωση. Αυτο, μας λεει, απαιτει την ιδιωτικοποιηση των κρατικων υπηρεσιων. Ομως τα μηνυματα που στελλουν οι εργαζομενοι απο την Ευρωπη ειναι τελειως διαφορετικα. Οι οδηγοι λεωφορειων της ΕΑΣ στην Ελλαδα υποχρεωσαν με τις απεργιες τους, οχι μονο να σταματησουν οι ιδιωτικοποιησεις αλλα εριξαν και την κυβερνηση Μητσοτακη που προσπαθησε να τις εφαρμοσει. Στη Γαλλια, οταν ο πρωθυπουργος Ζυπε στο ονομα της ανταγωνιστικοτητας προσπαθησε να σφιξει το ζωναρι των γαλλων εργατων, η απαντηση που πηρε ηταν 2 εκατομμυρια δημοσιοι υπαλληλοι σε απεργια διαρκειας. Ποιος δεν θυμαται τα Χριστουγεννα του 1995;

Η αποφαση της ΠΑΣΥΔΥ να αντιδρασει με 24ωρη απεργια εναντια στα κτυπηματα της κυβερνησης ηταν σωστη. Ομως η 24ωρη δεν ειναι αρκετη οπως πολλοι ταχυδρομικοι ελεγαν την ημερα της απεργιας.

Η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ μετα την απεργια συναντηθηκε με τον Κληριδη προτεινοντας ν'αποσυρει την αποχη απο τις υπερωριες με ανταλλαγμα την "παγοποιηση" της αποφασης της κυβερνησης και ν'αρχιση ο διαλογος.

Ομως ο διαλογος και οι διαπραγματευσεις της ηγεσιας των συντεχνιων με την κυβερνηση μονο την υποχωρηση απο την πλευρα των εργαζομενων μπορουν να εξασφαλισουν. Τι να διαπραγματευτουμε; Τα αδιαπραγματευτα; Αυτο που ζητουν οι ταχυδρομικοι δεν ειναι την παγοποιηση της αποφασης για την ιδιωτικοποιηση αλλα την ανατροπη της.

Ειναι φρεσκες οι υποσχεσεις των υποψηφιων βουλευτων που περασαν απο τα ταχυδρομεια για να πουνε στους ταχυδρομικους οτι θα φροντισουν, θα λυσουν, θα κανουν. Κουφια λογια..

Μονο οταν οι ιδιοι οι εργαζομενοι παλεψουν συλλογικα και κλιμακωσουν τις απεργιες τους μπορουν να κερδισουν. Η απεργια διαρκειας ειναι η μονη που μπορει να σταματησει τα σχεδια της κυβερνησης. Αυτη ειναι η μονη γλωσσα που καταλαβαινουν κυβερνηση και αφεντικα.

Δεσποινα Καραγιαννη

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Πως μπορουμε να κερδισουμε

Να καλεσθουν επαρχιακες συνελευσεις με αιτημα την απεργια διαρκειας μεχρι ν'αποσυρει η κυβερνηση την αποφαση της.

Η διαθεση υπαρχει. Η αποφαση για 24ωρη παρθηκε με 93% υπερ της απεργιας. Αυτο δειχνει οτι οι ταχυδρομικοι ειναι "ενα ηφαιστειο που βραζει" οπως ειπε ενας διανομεας.

Στο Μακαρειο Νοσοκομειο μια νοσοκομα μας ειπε: "Μα αυτοι μανα μου αν ειναι δυνατον θα ιδιωτικοποιησουν και το ατομο μας". Να γιατι οι ταχυδρομικοι οχι μονο μπορουν αλλα και πρεπει να ζητησουν την συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων που βλεπουν οτι "η γιορτη" των ταχυδρομικων ειναι η παραμονη των υπολοιπων εργαζομενων.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ
ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Συμπαραστεκομαστε ολοψυχα στο δικαιο αγωνα των ταχυδρομικων εναντια στις ιδιωτικοποιησεις.

Καλουμε τη κυβερνηση να προχωρησει αμεσα στην προσληψη προσωπικου, την μονιμοποιηση των εκτακτων και την αναβαθμιση των ταχυδρομικων υπηρεσιων και οχι να χαρισει εκατομμυρια κερδη στους ιδιωτες επιχειρηματιες.

Αν περασει σημερα η ιδιωτικοποιηση στα ταχυδρομεια θα ακολουθησει η Αρχη Τηλεπικοινωνιων, η Αρχη Ηλεκτρισμου, τα λιμανια, οι Κυπριακες Αερογραμμες και αλλες υπηρεσιες. Αυτο θα σημαινει οχι μονο απολυσεις και χειροτερευση των συνθηκων δουλειας για οσους δουλευουν σε αυτες τις υπηρεσιες αλλα και χειροτερες και ακριβοτερες υπηρεσιες για ολους μας.

Ο αγωνας των ταχυδρομικων ειναι αγωνας ολων μας.

Καταγγελλουμε ακομη την προσπαθεια της κυβερνησης να περασει νομοσχεδιο για την απαγορευση των απεργιων, στις "ουσιωδεις υπηρεσιες". Με αυτο η κυβερνηση θελει να εμποδισει τις αντιδρασεις των εργαζομενων που αντιστεκονται στις ιδιωτικοποιησεις, το παγωμα μισθων και προσληψεων, το πετσοκομμα της ΑΤΑ και τις αλλες επιθεσεις της.

Δηλωνουμε ετοιμοι για καθε αγωνα και καλουμε τις ηγεσιες των συντεχνιων μας να οργανωσουν την μαχη εναντια στις ιδιωτικοποιησεις και να μας αξιοποιησουν ολους σε αυτη.

Ψηφισμα με το οποιο η Εργατικη Δημοκτιαρα μαζευει υπογραφες. Η ανταποκριση μεχρι τωρα ηταν φανταστικη